Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1750 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 11 decembrie 1954

Camionul gospodăriei colective

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Prin hărnicia lor, membrii gospodăriei agricole colective din comuna Sălacea au devenit cunoscuți în toată regiunea Oradea. Lucrînd pămîntul după regulile agrotehnice, ei obțin în fiecare an recolte tot mai bogate.

Și în campania agricolă din toamna acestui an s-au dovedit a fi printre primii, pentru aceasta fiind răsplătiți cu steagul de „Gospodărie agricolă colectivă fruntașă pe raion".

Statul le oferă și lor, ca de altfel tuturor gospodăriilor agricole colective, posibilități mari pentru ca gospodăria lor să înflorească.

Pentru cantitățile mari de produse contractate cu cooperativa și anume: 10 boi, 8 porci, lînă merinos, lapte, legume și altele statul le-a dat un autocamion „Csepel" de trei tone.

Predarea camionului a avut loc într-un cadru festiv. Bucuria fiecărui colectivist a fost cît se poate de mare. „Am rezolvat una din problemele ce ne frămîntă de multă vreme: transportul și legătura cu centrul raional și cu alte localități din regiune" spuneau colectiviștii, bucuroși.

Tovarășul Gherghel Alexandru, președintele U.R.C.A.D.-ului raional Marghita, care a însoțit camionul pînă la gospodărie, a arătat, printre altele, în ce măsură camionul contribuie la dezvoltarea gospodăriei agricole colective ca un mijloc de transport însemnat, care înlocuiește zeci de căruțe.

A luat apoi cuvîntul secretarul organizației de partid, tov. Andrei Deme, care, ca zootehnician al gospodăriei, a adus un aport însemnat la buna îngrijire și hrănire a animalelor contractate. Din cele arătate de vorbitor s-au desprins clar cuvintele de mulțumire la adresa partidului, care și de această dată a dat un sprijin însemnat gospodăriei lor.

La sărbătoarea colectiviștilor din Sălacea a participat și tov. Teodor Cionca, prim secretar al comitetului raional P.M.R. Marghita, care luînd cuvîntul a vorbit despre succesele gospodăriei în dezvoltarea unor ramuri de producție.

Au luat cuvîntul de asemenea și mulți colectiviști, care și-au exprimat bucuria pentru primirea camionului, angajîndu-se să contribuie la terminarea construcției drumului ce-l leagă cu centrul raional Marghita.

Daruri pentru pomul de iarnă

Cîte surprize plăcute vor avea la pomul de iarnă copiii din țara noastră! Fiecare păpușă, iepuraș sau oricare altă jucărie trebuie să fie frumoasă, să placă mult, tare mult copiilor.

Pentru ca ei să trăiască din plin bucuria fiecărei surprize în parte, cei mari lucrează cu multă atenție.

In fotografia noastră: tînăra Ana Pătrașcu, de la cooperativa „Muncă și Artă" din Capitală, face păpușilor un ultim control.

Foto: Agerpres

PENTRU SUCCESUL COLOCVIILOR ȘI EXAMENELOR!

DE LA INCEPEREA anului școlar au trecut trei luni de învățătură. In acest timp, studenții au avut posibilitatea să învețe lucruri noi, să aprofundeze cunoștințele.

Conștiente de răspunderea ce le revine în îndeplinirea sarcinilor trasate de Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. și de Conferința pe țară a U.T.M., organizațiile U.T.M. din institutele de învățămînt superior depun eforturi serioase pentru ridicarea calitativă a activității lor. O dovadă grăitoare în această privință este faptul că în multe institute de învățămînt superior o mare parte din studenți — mobilizați de organizațiile U.T.M. — au făcut din prima zi de facultate, prima zi de învățătură.

Anul acesta, mai mult ca în anii trecuți, majoritatea cadrelor de conducere U.T.M. au devenit exemple de conștiinciozitate și disciplină în muncă. Studenți utemiști ca Purec Silvia, secretara biroului U.T.M. al anului V al Facultății agrotehnice din București, tov. Sultan, secretarul comitetului U.T.M. al Institutului de aparate electrice din Craiova și mulți alții pot cere cu deplină autoritate morală utemiștilor și studenților să învețe, ei înșiși fiind fruntași la învățătură. Exemplul bun de studiu al cadrelor de conducere U.T.M. și al utemiștilor în fața masei de studenți a dus la obținerea unor rezultate mai bune în activitatea profesională.

De unde la începutul anului în unele institute de învățămînt superior ca I.S.E.P. „V. I. Lenin" din București, Institutul politehnic din Timișoara și altele, frecvența era scăzută — acum frecvența s-a ridicat la peste 96 la sută, atingînd chiar procentul de 98 la sută.

In institutele unde organizațiile U.T.M., conduse de organizațiile de partid, își axează activitatea pe îmbunătățirea procesului de învățămînt, ele devin cu adevărat principalul sprijin al conducerilor institutelor și facultăților în introducerea disciplinei în studiu.

Cu toate succesele obținute este bine ca acum, la începutul sesiunii de colocvii și nu departe de cea a examenelor, să se scoată cu curaj la iveală lipsurile care mai există încă în activitatea studenților și a organizațiilor U.T.M., precum și sarcinile ce le revin pentru a asigura succesul apropiatei sesiuni de examene din iarnă.

Se știe că examenele constituie pentru studenți un bun prilej de verificare a cunoștințelor acumulate de-a lungul unei perioade de muncă. Acei care s-au pregătit tot timpul, așteaptă sesiunea de colocvii și examene ca pe o sărbătoare.

Din păcate sînt încă și destui studenți pentru care examenele constituie o grea povară, o obligație care trebuie îndeplinită fiindcă „așa cer regulamentele". Aceștia sînt acei studenți care nu învață sistematic, deoarece în concepția și practica lor continuă să mai fie înrădăcinată „teoria" profund dăunătoare că pentru un examen trebuie să te pregătești doar în ajun. Ei schimbă sensul profund al pregătirii zilnice cu o pregătire superficială transformînd examenul într-un scop în sine. Acești studenți nu învață pentru a-și îmbogăți cunoștințele, pentru a pătrunde tainele științei și tehnicii înaintate, nu depun eforturi pentru a și le însuși temeinic.

Multe organizații U.T.M. iau atitudine față de această stare de lucruri, dar numai cu puțin înaintea colocviilor și examenelor. Atunci, în mare grabă pornește bătălia, se iau măsuri, se fac planuri speciale de acțiune, încep ședințele de critică a studenților care n-au învățat, începe lupta pentru a-i mobiliza la consultații, pentru completarea caietelor de conspecte etc. In acest fel organizațiile U.T.M. încurajează munca în asalt, pe campanii a studenților.

Aceste lipsuri trebuiesc înlăturate. In toate facultățile trebuie să existe o atmosferă de studiu de la începutul și pînă la sfîrșitul anului, o preocupare pentru însușirea cunoștințelor predate la cursuri și repetarea materiei deja însușită în vederea colocviilor și examenelor. Desigur, eforturile trebuie mărite în perioada de pregătire a colocviilor, dar cu cît va fi mai rațional folosit timpul cu atît munca va fi mai ușoară.

Mare parte din studenți sînt căminiști; ei studiază în bibliotecile și sălile de lectură ale facultăților și căminelor. Iată că există o posibilitate de îndrumare îndeaproape a felului cum ei studiază. Este nevoie însă ca aceasta să fie exercitată mai ales de profesori și de asistenți, deoarece ei pot ajuta la nevoie pe acei care au unele nelămuriri, care înțeleg mai greu unele probleme.

Asistenții în majoritatea lor sînt tineri, utemiști și datoria lor este să-i sprijine pe studenți în orice împrejurare.

In acest sens organizația U.T.M. de la I.S.E.P. „V. I. Lenin" din București are realizări frumoase. Cu ajutorul tinerelor cadre didactice, ea a ajutat la învățătură pe studenții din anul I. Astfel, tovarășul Botea Constantin a expus în fața studenților un referat cu tema „Cum trebuie studiată bibliografia, cum trebuie pregătit un seminar". De asemenea au fost inițiate și sprijinite de către asistenți și alte acțiuni menite să ajute studenților la ridicarea nivelului lor de pregătire.

Studenții trebuie îndrumați spre a folosi toate mijloacele de aprofundare a cunoștințelor. In fiecare facultate profesorii au ore speciale de consultații, dar de multe ori nici un student nu le frecventează, deși sînt mulți cei care au unele greutăți în înțelegerea problemelor.

Este demnă de remarcat metoda folosită la Institutul tehnic din Galați pentru antrenarea studenților la consultații. Aici profesorii se interesează în fiecare zi la asistenți care studenți s-au prezentat nepregătiți la seminarii. Aceștia sînt ajutați îndeosebi, fiind în primul rînd chemați la consultații. Acei care nu se prezintă la consultații sînt convocați de către comitetul organizației U.T.M. și trași la răspundere.

In perioada de colocvii și examene grupa studențească are un rol deosebit. Cu ajutorul grupei studenții chiulangii și delăsători vor putea fi aduși pe drumul cel bun. In grupă se poate discuta despre cele mai bune metode de studiu, despre necesitatea de a conspecta cu regularitate materialul bibliografic. Colectivul grupei poate convinge prin diferite metode pe studenți să învețe, să aprofundeze materia, să nu treacă cu ușurință peste lucrurile mai greu de înțeles, să nu lipsească de la cursuri pentru a pregăti colocviile. Pentru aceasta comitetele organizațiilor U.T.M. trebuie să se preocupe ca fiecare grupă să devină un colectiv puternic, care să nu ierte nici o încercare de abatere de la disciplină, de chiul, de copiat sau suflat la colocvii și examene, și care să-i ajute pe studenții care întîmpină greutăți.

Organizația U.T.M. are suficiente mijloace prin care să stimuleze pe fruntași și să extindă metodele lor, prin care la timpul potrivit să-i prevină pe acei ce încearcă să subaprecieze pregătirea pentru colocvii și examene.

Gazetele de perete, gazetele satirice atît de eficace cînd folosesc cu curaj arma criticii, stațiile de radio amplificare, discuțiile tovărășești, iată posibilități de a-i convinge pe studenți că nu mîine sau poimîine trebuie să învețe, ci astăzi și în fiecare zi.

Organizațiile de bază, comitetele raionale și orășenești U.T.M. trebuie să se preocupe în permanență, de condițiile de învățătură și de trai ale studenților. Ele trebuie să vegheze ca masa să fie cît mai consistentă, ca în cămine și în sălile de lectură să fie cald, ca studenții să aibă cursuri suficiente și bibliografia necesară. Ele au datoria să vegheze la respectarea Hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la reglementarea activității obștești a studenților, să lupte împotriva ședințelor interminabile, să nu organizeze acțiuni care stingheresc procesul de învățămînt și să nu supraîncarce cu zeci de sarcini pe unii utemiști, răpindu-le astfel din timpul de studiu.

Această perioadă va fi un examen al activității organizațiilor U.T.M. din facultăți și institute. Criteriul de apreciere a muncii pe care au dus-o acestea timp de un semestru, îl va da rezultatul obținut de utemiști și studenți la colocvii și examene.

Există toate posibilitățile ca acest rezultat să fie bun.

Susținem din toată inima Declarația Conferinței de la Moscova

★ ★

Am suferit crunt — vom lupta împotriva unei noi agresiuni

La mitingul care a avut loc la Atelierele C.F.R. Pașcani, au luat cuvîntul numeroși muncitori care și-au arătat voința lor neclintită de a lupta pentru întărirea patriei noastre. Andrei Pîrlea, de la secția I cazangerie, a arătat că muncitorii Atelierelor C.F.R. Pașcani salută cu bucurie hotărîrea guvernului nostru de a sprijini și de aci înainte politica de pace a Uniunii Sovietice, iar Gheorghe Sălceanu, amintind că muncitorii din orașul Pașcani au suferit crunt de pe urma războiului, a subliniat voința lor de a lupta împotriva unei noi agresiuni.

Asemenea mitinguri au mai avut loc zilele acestea la fabricile „Moldova-tricotaje" și „Textila roșie" din Iași, la Tribunalul raional și Complexul C.F.R. din Huși și în multe alte întreprinderi și instituții din orașul și regiunea Iași. Pretutindeni s-au adoptat în unanimitate moțiuni prin care cei prezenți își exprimă adeziunea lor față de hotărîrile Conferinței de la Moscova.

Sprijinim cu hotărîre Declarația

Intruniți într-un miting joi după amiază, artiștii plastici din Capitală au ascultat cuvîntul pictorului Anastase Anastasiu, secretar al Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R., despre lucrările Conferinței de la Moscova pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Vorbitorul a arătat că, cu toate încercările repetate ale Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară pentru stabilirea unei păci trainice în Europa, forțele vrăjmașe, agresive din Apus pregătesc o nouă aventură războinică.

In aceste zile, în presa noastră am putut citi — a spus vorbitorul — mărturiile multor oameni din patria noastră care făcîndu-se ecoul întregului popor se ridică împotriva acelor care vor să atenteze la cuceririle noastre de pînă acum.

Noi, oameni ai artei plastice, muncitori în cîmpul sculpturii, picturii, graficii, ilustrației de carte, caricaturii, sîntem datori să sporim eforturile noastre creatoare, să facem pe viitor ca arta noastră să oglindească deopotrivă realizările, gîndurile, dragostea de patrie care transformă poporul nostru într-un zid de netrecut. Ca cetățeni și artiști ai R.P.R. sîntem și vom fi alături de cei care au semnat Declarația de la Moscova.

In încheiere, Ion Doru, laureat al Premiului de Stat, a dat citire unei moțiuni prin care artiștii plastici din țara noastră se declară de acord cu hotărîrile Conferinței de la Moscova.

Vom da dușmanilor păcii riposta cuvenită

„Dorința poporului nostru este să trăiască în pace și prietenie cu toate popoarele, să-și construiască mai departe viața fericită de astăzi. Dar de va fi nevoie, orice încercare de agresiune, orice încercare de turburare a vieții noastre pașnice, va primi o lovitură zdrobitoare".

Aceste cuvinte, rostite cu fermitate de către președintele Tribunalului Capitalei, Constantin Săndulescu, exprimă hotărîrea tuturor participanților la miting: judecători, avocați, funcționari judecătorești, tehnicieni și personal administrativ al tribunalelor din Capitală, care au venit să salute Declarația comună a guvernelor statelor europene care au participat la Conferința de la Moscova.

„Hotărîrile Conferinței de la Moscova — a spus în continuare vorbitorul — constituie o nouă inițiativă de pace a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară și totodată un avertisment serios dat imperialiștilor care încearcă prin acordurile de la Paris să reînvie militarismul german, să provoace un nou război".

„Alături de toți oamenii muncii din patria noastră, alături de toți oamenii cinstiți din lumea întreagă — a spus în încheiere vorbitorul — sprijinim cu hotărîre Declarația statelor participante la Conferința de la Moscova".

Au luat apoi cuvîntul referentul Tiberiu Nemeș, judecătorul Gustav Bogokovschi, judecătorul Solomon Văleanu și alți lucrători din aparatul juridic din Capitală care și-au exprimat aprobarea lor deplină față de hotărîrile Conferinței de la Moscova.

Au introdus iluminatul fluorescent

Secția de „rotărie-locomotive" din cadrul Complexului C.F.R. „Grivița Roșie" din Capitală, este una din secțiile unde se lucrează cu cea mai mare precizie, folosindu-se muncitori cu o înaltă calificare.

Executarea în bune condiții a lucrărilor de noapte, problemă ce a preocupat mult timp pe muncitorii, tehnicienii și conducerea întreprinderii în colaborare cu Institutul de Cercetări Științifice pentru Protecția Muncii de pe lîngă Consiliul Central al Sindicatelor, a fost asigurată prin introducerea de curînd în această secție a iluminatului fluorescent.

Studiile și experiențele colectivului secției de iluminat din cadrul Institutului au dovedit că prin alegerea justă a compoziției spectrale a lămpilor, se poate reda lumina de zi. In acest fel, prin introducerea iluminatului fluorescent, la secția de „rotărie-locomotive" a Complexului C.F.R. „Grivița Roșie" controlul osiilor de vagoane montate aici se face în condiții mult mai bune ca înainte.

Iluminatul fluorescent a fost extins și în secția de lustruit a fabricii „Iprofil-Mobila populară", la fabrica de rulmenți a uzinelor „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, precum și în alte întreprinderi din țară.

PLANUL ANUAL A FOST INDEPLINIT

BACĂU (de la corespondentul nostru). Muncitorii de la cooperativa „Progresul" din Bacău au dus în tot timpul anului o luptă continuă pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție. Munca lor nu a fost zadarnică. Ei au terminat planul anual încă din ziua de 15 noiembrie dată de la care au început să lucreze în contul anului 1955. O deosebită atenție au dat muncitorii acestei cooperative folosirii deșeurilor transformîndu-le în bunuri de larg consum. Anul acesta din deșeuri s-au lucrat 7.930 perechi sandale, 8.291 perechi opinci de gumă, 348 serviete, 70 serviete duble, 85 serviete din piele de porc etc., care au fost valorificate prin comerțul de stat. De asemenea muncitorii din secția curelărie, valorificînd deșeurile au produs 8.750 perechi curele și 22 garnituri complete de hamuri pentru cai. În mod deosebit s-au evidențiat tovarășii Vasile Uricarul, Gheorghe Coman și Andronaș Vintilă. Succesele obținute anul acesta de muncitorii cooperativei „Progresul" din Bacău îi fac să muncească cu mai mult elan pentru a da oamenilor muncii cît mai multe bunuri de larg consum.

Recolte bogate — venituri mari

Colectiviștii din satul A. Șaguna-Arad au realizat anul acesta recolte bogate. La împărțirea veniturilor care a avut loc de curînd, fiecărui colectivist i-a revenit pentru o zi-muncă cîte 2.440 kg. de grîu, 4.950 kg. de porumb boabe, precum și multe alte produse. Pentru cele 676 zile-muncă realizate împreună cu familia sa, colectivistul Andrei Hegeduș a primit 1.649 kg. de grîu, 5.408 kg. de porumb știuleți etc. Colectivistul Lazăr Soc a prestat singur 343 zile-muncă. El a primit 837 kg. de grîu, 2.744 kg. de porumb știuleți și altele. Și colectivistul Petru Toth a primit multe produse pentru zilele-muncă prestate de el și familia sa. În ziua împărțirii veniturilor, el a dus în casa sa 1.575 kg. de grîu, 5.188 kg. de porumb știuleți și altele.

Se lăsă seara. Liniștea s-a așternut deasupra caselor. Pe aerodrom însă mișcarea era în toi. Tehnicienii controlau cu mare grijă fiecare piesă a avionului asigurîndu-se încă odată de buna funcționare a acestei complicate mașini.

Printre aceștia se găsea și tehnicianul Socaci Ioan. Terminînd de pus ultima capotă la motor, strînse sculele și pășind în fața avionului, privi spre punctul de comandă. De acolo trebuiau să apară din moment în moment piloții, spre a-și lua în primire avioanele. Nu văzu însă pe nimeni. Se întoarse și aplecîndu-se, cercetă jamba dreaptă.

— Ei, gata, tovarășe locotenent? Ce zici, merge?

Pînă să iasă de sub plan și să raporteze, pilotul Năstase îi și întinse mîna.

...După ce învălui cercetător cu privirea avionul, Năstase, scrută înălțimile.

Norii semănau cu niște valuri nezăgăzuite care, în crestele lor ondulate și sfîrtecate voiau parcă să se reverse peste pămînt.

— Ei... s-a înserat de-a binelea... norii ăștia o să ne dea de lucru la noapte. Apoi cu mișcări sigure, pilotul urcă în carlingă. Porni motorul. Pe dată, acele indicatoare ale aparatelor de control ale motorului începură să tremure, oscilînd cînd la dreapta, cînd la stînga. Le urmări cu atenție pe fiecare în parte. Ascultă o clipă atent zumzetul regulat al motorului, apoi se adresă tehnicianului:

— Totul normal. Dă-mi foaia de control.

Tehnicianul i-o și întinse. După ce o cercetă, scrise, ca de fiecare dată: „In perfectă stare".

Intre timp, rînd pe rînd, ceilalți piloți se urcară în avioane, așteptînd începerea zborului.

Cînd racheta de începere a zborului se mistui căzînd, încordarea piloților crescu. În curînd, vor trage la start. De acolo, prin noapte, zburătorii se vor ridica sus, deasupra norilor, de unde ochiul pilotului va rătăci nestingherit pe cerul luminat de mii de stele.

Pilotul Năstase rulă primul la start, așteptînd apoi permisiunea de decolare. Cînd vocea conducătorului zborului răsună în cască spunîndu-i că poate decola, Năstase băgă motorul în plin. Nici nu trecuse un minut de la primirea ordinului și avionul pilotat de Năstase, învăluit în zumzetul regulat al motorului, părăsi pista, pierzîndu-se în noapte.

Tehnicianul Socaci îl urmări cu privirea cît îi îngădui depărtarea, apoi, așezîndu-se pe iarba cosită de curînd, ascultă zgomotul motorului care se pierdea puțin cîte puțin pe măsură ce avionul se înfunda în noapte. Așa făcea de fiecare dată cînd avionul pleca în misiune.

Cînd pilotul Năstase viră spre a se așeza pe direcție, instinctiv își mai aruncă odată privirea pe aerodrom. Acum, însă, luminile balizajului abia mai licăreau. Trase de manșă. Avionul răspunse imediat comenzii.

Peste cîteva minute se auzi apoi în cască vocea comandantului:

— 3... 5... 8..., 3... 5... 8..., comunică-mi plafonul.

— Aici 3... 5... 8... aici 3... 5... 8... Plafonul 800 metri... Totul normal... Permiteți-mi spargerea plafonului — raportă Năstase.

După ce primi aprobarea, avionul dispăru în nori. Acum zgomotul motorului se auzea mai înfundat. De jur împrejur întuneric beznă. Abia intrase în nori și deodată avionul începu să fie aruncat cu putere într-o parte și-n alta. Acul variometrului indica cînd 40— cînd 40+. Năstase trebuia să intervină permanent pentru menținerea avionului pe direcție. Pericolul pîndea avionul la fiecare metru străbătut. Voința pilotului nu poate fi însă stăvilită nici de furia norilor, nici de bezna nesfîrșită a nopții. Avionul se ridica tot mai sus. În curînd el zări prin parbrizul carlingii limpezimea înstelată a cerului. Plafonul a fost spart! Cu o comandă ușoară, avionul fu readus la poziția orizontală.

Se simțea ușurat cu toate că în carlingă aerul devenise înăbușitor de cald. Broboanele de sudoare apărute printre cutele frunții se prelingeau pe obrajii înfierbîntați.

Trecuseră 17 minute de cînd decolase și pilotul nu îngăduise niciun moment ca săgeata de la busolă, ce indica X grade, să se deplaseze la dreapta sau la stînga. Aceasta, pentru că știa ce înseamnă devierea de la direcție, mai cu seamă noaptea. Și apoi, ținea să atingă cu cea mai mare precizie reperul indicat în misiunea ce o avea în acest zbor. De aceea, privindu-și cronometrul, Năstase stabili că mai are 7 minute de zbor pînă cînd va trebui să se găsească deasupra reperului. Și, ca de obicei, cînd pilotul știe că totul e în ordine, fie zbor de zi sau noapte, el își roti privirea căutînd parcă să deslușească împrejurimile. Cercetă porțiunea de cer ce o putea cuprinde cu privirea. Privi spre stînga. Aceeași priveliște neschimbată: stele mari și luminoase pîlpîiau gata, gata să se stingă parcă. Nu după mult timp însă, întorcînd capul, tresări. Nu mai zări nimic din cele pe care le văzuse mai înainte. Întoarse mai mult capul spre dreapta: aceeași priveliște sumbră. Gîndurile au început să răscolească cu repeziciune surprizele la care s-ar putea aștepta:

— Pe semne, se gîndea el, zbor înclinat la 90 de grade și de aceea nu observ stelele — se consolă el pentru un moment.

— Dar cum? N-am dat nici o comandă?

Pentru un pilot, astfel de fenomene nu sînt necunoscute. Totuși, prin felul în care se manifestă, ele stîrnesc pilotului stări de încordare deosebită. În zbor, organismul nu percepe toate cele ce se petrec. Uneori se întîmplă să ai senzația că timpul se scurge prea încet, că zbori aiurea, departe de drumul fixat la decolare. În special, în zborul de noapte, senzațiile false sînt mai puternice și au o influență mai puternică decît oricînd asupra pilotului. În asemenea zboruri, uneori te simți înclinat, iar alteori ai senzația că te prăbușești sau că te-ai dezorientat cu totul. Acest lucru i se întîmplă acum și lui Năstase. El nu-și dădu seama pentru moment că nu era înclinat, ci a intrat cu planul drept în partea superioară a unui nor, cu mult mai înalt decît ceilalți. Dar, în astfel de împrejurări nu-i timp de tocmeală. Secundele sînt prețioase pentru pilot și, uneori, de ele depinde nu numai reușita misiunii, ci și viața pilotului.

În asemenea zboruri, cînd ochii pilotului nu pot cuprinde împrejurimile, cele mai apropiate și sincere călăuze sînt aparatele de bord. Pilotul Năstase are o încredere deplină în ele. Acest lucru l-a ajutat să învingă în nenumărate rînduri greutățile impuse de misiunile executate în condiții deosebit de grele. În viața sa de zburător, multe greutăți i s-au ivit. Prin stăpînirea de sine, prin calmul și încrederea în aparat, el și-a condus însă întotdeauna avionul cu succes. Nu a fost caz în care el să nu-și îndeplinească misiunea. De aceea, nici de data aceasta nu se lăsă copleșit de gîndurile care cu siguranță i-ar fi complicat și mai mult situația. Înainte de a da vreo comandă, privi cu atenție giroorizontul. Macheta aparatului care indica poziția reală a aparatului era la orizontală. Mirarea pilotului crescu.

— Să se fi blocat giroorizontul? Nu, nu se poate.

— Să-l încerc, hotărî el.

Înclină manșa. Macheta aparatului își modifică pe dată poziția. Acest lucru confirmă buna funcționare a giroorizontului și împrăștie totodată nesiguranța care încercase să pună stăpînire pe gîndurile pilotului. Abia cînd luă din nou înălțime, Năstase își dădu seama de toate cele întîmplate.

Năstase privi din nou aparatele, verificîndu-și poziția. Era pe traect. Înainte cu cîteva secunde de ora la care trebuia să fie deasupra reperului indicat, împinse manșa, angajînd avionul într-o pantă accentuată. Avionul se afundă în învălmășeala norilor.

Ca o săgeată avionul se îndreptă spre pămînt. Năstase era sigur că plafonul de nori îl va sparge de data aceasta într-un timp mai scurt. Cu toate acestea încordarea pilotului crescu, senzația căderii îi strecură în suflet simțămîntul prăbușirii.

Năstase, încruntînd sprîncenele urmărea acul indicator al altimetrului care scădea cu repeziciune.

1000... 800... 750... 600...

O clipă doar și-aruncă privirea prin parbriz: tot beznă, tot întuneric. Plafonul încă nu era spart.

Mîna în strînsoarea căreia manșa vibra, începu să tremure nervos vrînd parcă să tragă manșa înapoi spre a opri căderea. Dar Năstase așteptă cu răbdare să se mai scurgă o secundă. În minte își făcu loc un singur gînd: Reperul trebuie atins.

Acul altimetrului arătă pe rînd 380... 350...

În clipa următoare văzu reperul. Trase imediat de manșă. Se simți presat în scaun. O forță nevăzută îl apăsă dureros pe umărul drept, apoi pe piept și stomac. Era efectul scoaterii din picaj.

Ochii îl dureau din pricina sforțării pe care o făcuse de a străpunge întunericul iar în picioare parcă i se înfigeau niște ace ascuțite și reci.

Privind atent în față desluși un punct luminos. Era incandescența unui bec aprins deasupra reperului. Avionul ajunsese la timp.

După ce viră în jurul reperului, își așeză avionul pe direcție, zburînd înapoi spre aerodrom.

Cînd avionul pilotat de tînărul Ion Năstase veni la aterizare, razele puternice ale proiectorului spintecară întunericul, inundînd pista cu o lumină vie. Năstase fu cuprins, ca și în alte dăți, de același sentiment — sentimentul de adîncă mulțumire ce ți-l dă îndeplinirea misiunii.

Lt. ION CHERECHEȘ

Au început alegerile de asesori populari

La 1 decembrie, în toată țara au început alegerile de asesori populari. Pînă la această dată s-au constituit 239 comisii electorale pe lîngă sfaturile populare, acolo unde există tribunale raionale, orășenești, regionale etc. S-a fixat numărul de candidați pentru fiecare organizație, [illegible] etc., în limita numărului de asesori populari stabilit pentru fiecare tribunal și s-au ținut adunări populare în care [illegible] peste 12.400 de asesori populari care [illegible] vor funcționa în tot cursul anului 1955.

Pentru tribunalele populare [illegible] se fac în fabrici, în uzine, în instituții, în cartiere, pe [illegible] de partid, ale sindicatelor, [illegible] cooperatiste etc. Alegerile de asesori populari pentru tribunalele speciale de căi ferate, maritime și fluviale și pentru cele regionale, se fac de către deputații sfatului popular al regiunii respective în cadrul sesiunilor lor. Pentru Tribunalul Capitalei, asesorii sînt aleși de către sesiunea deputaților Sfatului Popular al Capitalei, iar asesorii populari de pe lîngă Tribunalul Suprem al R.P.R. sînt aleși de către Marea Adunare Națională.

Pretutindeni, oamenii muncii aleg din rîndurile lor, ca asesori populari, oameni cinstiți, devotați luptei poporului nostru pentru o viață mai bună, fruntași în producție, intelectuali și funcționari, oameni cu o bogată experiență a vieții, care se bucură prin munca și viața lor de stima și prețuirea celor care-i înconjoară.

(Agerpres)

LITERATURĂ-ARTĂ

Cornelia Sălăjan

SPRE CASĂ

Să mergi acasă — drumurile, cînd
în urmă-s lungi și lungi sînt înainte
Să mergi acasă împăcat, cuminte.
Simțind plăcerea că ajungi curînd.

Pe cîmpuri trenul săgetînd te poartă.
Tot cîntă roțile: mai e puțin.
Și vezi cum frații către tine vin
Și mama te așteaptă lîngă poartă

Te dor trecutele veniri acasă,
Cînd la oraș, sărac te-ai dus să-nveți;
Cu-atîtea visuri și cu doruri ce-ți
Apropiau o stea ca pe-o mireasă

Spre casă-n tren. Un deget indecent,
Ieșea înfrigurat din gheata-ți ruptă.
De lîngă geam priveai cum se înfruptă
Doamna cea grasă din compartiment,

Cu gesturi fine ciugulind friptura
Și prăjiturile atît de dulci și mari.
Mergeai pe coridor ca să nu sari
Ca fiara întinzînd la carne gura.

Trecute vremi în goluri largi pieind
Iți lasă amintiri ce ard și dor.
Dar păsările negre ale durerii mor
Și te întorci acasă și-ajungi curînd, curînd

Intoarceri dulci. Cîmpurile natale
Tresar acum, simțindu-te că vii.
O, grîne largi, întinderi aurii.
Supuse ierburi fremite sub picioare.

Și iată satul: alb pe deal, micuț
De-aici, să-nveți și să muncești te-ai dus
Plutesc ușoare păsările sus...
Plecîndu-te, pămîntul drag salută.

Pe scurt!

O povestire remarcabilă

Achim și János s-au întors. Gîndul acesta sfredelește chinuitor creerii chiaburului Artimon, nu-l lasă să doarmă. Acum va trebui să plătească pentru răul pe care l-a făcut cu ani în urmă slugilor lui. Dar întoarcerea foștilor argați are un ecou atît de puternic în mintea sa, încît capătă proporțiile unui adevărat preludiu al judecății de apoi. Asemenea unui om care, în disperarea naufragiului, se agață și de o biată scîndurică, se cramponează Artimon Sălăgean de iluzia că, reușind să se mintă pe el însuși, va reuși să-i orbească pe toți cei din sat și să scape de pedeapsa dreaptă. Este meritul lui Ștefan Luca, autorul povestirii „S-a întors Achim" de a fi știut să sugereze prin întreaga desfășurare a povestirii sale ideea că exploatatorul nu a crezut singur justificările ce le aducea actelor sale mîrșave, tot astfel cum nu a putut să-și acopere în ochii oamenilor din sat crimele parfumate cu tămîia falsei milostenii. In acest fel, fără a uza de stridențele des întîlnite la unii tineri scriitori, autorul a reușit, prezentîndu-ne realitatea cu ajutorul oglinzii deformate a psihologiei chiaburului, să accentueze caracterul demascator al povestirii sale. Chiar și gîndurile în aparență lăturalnice ale „stăpînului" sînt dezvăluite de către Ștefan Luca în așa fel, încît să arunce o lumină concludentă asupra raporturilor ce au existat între el și argații lui. Iată de pildă că bogătanul, deși poza în suflet milostiv și iubitor de oameni, își privea argații ca pe niște vite de muncă sau obiecte neînsuflețite, văzînd la ei în primul rînd doar ceea ce servea îmbogățirii lui, mîinile unuia și spatele lat al celuilalt. Nu mai puțin semnificativă este contradicția care l-a frămîntat după procesul argaților, cînd el nu știa ce să regrete mai întîi: faptul că argații au fost condamnați la închisoare și nu-l mai pot sluji sau acela că termenul de detențiune de opt ani este prea scurt și ei vor veni cîndva să se socotească cu el.

Amintirile lui Artimon dau limpede a înțelege că mîrșăviile lui nu au fost cazuri izolate, constituind doar o picătură din oceanul de nedreptate al vechii societăți, iar din teama lui de a da ochii cu fostul argat, din felul cum se cutremură la gîndul acestei revederi, se degajă limpede ideea schimbării totale produse, ideea că se apropie inevitabila încheiere a socotelilor cu Achim, că toți oamenii din sat îi sînt potrivnici și că el își pierde pămîntul de sub picioare. Aceasta nu scuză însă faptul că Ștefan Luca nu a mers pînă la a închide circuitul, sugerînd mai pregnant apariția așteptată a lui Achim, noul chip al acestuia ca reprezentant al acelora care restabilesc dreptatea.

Această povestire creează cititorului senzația luării nemijlocite de contact cu viața de la țară, datorită cunoașterii profunde și în amănunțime a acestei vieți, lucru care naște firescul tuturor situațiilor, datorită izului de veridicitate ce răzbate din fiecare rînd, din fiecare amănunt. Senzația aceasta este întregită în același timp de limba folosită de autor și care pe cît de autentică și reprezentativă pentru regiunea în care se petrece acțiunea, este pe atît de lipsită de corpi străini supărători, simplă, limpede și curgătoare.

In ansamblu povestirea publicată în penultimul număr al revistei „Contemporanul" dovedește că Ștefan Luca, autorul multor pagini de satiră virulentă și copioasă, are serioase perspective în toate domeniile prozei și înțelege să facă printr-o muncă temeinică, remarcabile progrese.

B. D.

Tainele... tăinuite

Intotdeauna încerc un sentiment de nemulțumire cînd se termină un film, o piesă de teatru pe care am urmărit-o cu pasiune, care m-a făcut să uit de tot ce se întîmplă în jur, să trăiesc viața ce se desfășoară pe ecran sau pe scenă.

Același sentiment m-a cuprins zilele trecute după ce am urmărit cu deosebit interes filmul documentar în culori „Tainele vieții", o nouă producție a studioului de filme de știință popularizată din Moscova „Un film minunat din care am învățat multe" — își șopteau alăturea de mine doi tineri, dînd glas simțămintelor tuturor spectatorilor prezenți.

Munca savanților, arta pictorilor și tehnica cineaștilor sovietici ne-a prilejuit o minunată călătorie cu milioane de ani în urmă „Tainele vieții", această nouă și valoroasă creație a cinematografiei sovietice, realizată la un înalt nivel artistic și tehnic, prezintă spectatorilor un măreț letopiseț al planetei noastre. Rînd pe rînd prin fața ochilor noștri apar diferite aspecte ale muncii savanților sovietici pentru înțelegerea și descoperirea „tainelor" naturii, ne este prezentată viața diferitelor perioade din istoria pămîntului.

Combătînd cu tărie misticismul și superstițiile, diferitele teorii idealiste asupra originii vieții, noul documentar sovietic — la a cărui realizare și-au dat concursul academicienii Oparin, Schmidt, Olga Lepeșinscaia — întărește în inimile fiecărui spectator credința în puterea și forța omului, suprema creație a naturii, cuceritorul tainelor ei.

Trebuie să arătăm că din păcate Direcția difuzării filmelor n-a înțeles importanța acestei minunate realizări a cinematografiei sovietice, producție care trebuie să fie vizionată de fiecare om al muncii, muncitor sau țăran, funcționar, student sau om de știință. Deși filmul s-a bucurat de un deosebit succes, el n-a fost programat decît pentru cîteva zile pe ecranul unui singur cinematograf din Capitală. Această lipsă de interes față de cerințele și necesitățile publicului, manifestată nu pentru prima oară de către Direcția difuzării filmelor, trebuie să înceteze. „Tainele vieții", această prețioasă realizare a științei, artei și cinematografiei sovietice nu trebuie transformată prin „grija" Direcției difuzării filmelor într-o „taină" pentru publicul bucureștean.

Noul documentar sovietic în culori trebuie să continue să ruleze pe ecranele Capitalei, el constituind o minunată armă în lupta pentru culturalizarea maselor, în lupta pentru însușirea a noi și noi cunoștințe din istoria și viața planetei noastre.

IOSIF SAVA

Din lucrările pictorilor tineri

ALMA REDLINGER și MIHAI DANU — *In atelier*

PLECAREA

Francisc Munteanu

In nuvela „La umbra nucului bătrîn", Francisc Munteanu urmărește drumul unui tînăr muncitor forjar care îndeplinește o sarcină de partid: ajută la formarea unei gospodării agricole colective într-un sat din Ardeal.

In fragmentul de mai jos, se povestește plecarea lui Mihai Bochiș din Arad spre Vadul și primul contact cu lumea acestui sat în care în cele din urmă, după învingerea unor numeroase greutăți gospodăria colectivă va fi creată.

In compartimentul de clasa a treia nu erau decît doi călători în afară de Bochiș. Primul un om înalt, uscățiv, peras, cu fruntea lată și cu ochi apoși și al doilea, un băietandru de vreo cincisprezece ani pipernicit cu picioarele desculțe. Deși amîndoi erau îmbrăcați în straie orășenești se vedea de la o poștă că sînt țărani. Un timp Bochiș îi privi cu indiferență așteptînd o vorbă din partea lor. Dar cei doi călători nu se arătară vorbăreți. Stăteau țepeni pe băncile de lemn, legănîndu-se în ritmul leneș al vagonului. Priveau în gol ca și cum n-ar mai fi existat oameni în afară de ei în compartiment. Intr-un tîrziu Bochiș plictisit de tăcerea ce se lăsase între ei, îi întrebă:

— E departe Vadul?

Băietandrul se întoarse spre bătrîn și-l trase de mînecă:

— Intreabă dacă e departe Vadul?

Bătrînul își încreți fruntea, apoi căscă lung a somn. Răspunse cu o voce melodioasă de țircovnic:

— Nu-i departe.

Bochiș așteptă cîteva minute în speranța că bătrînul o să-l lămurească în privința acelui „nu-i departe", dar acesta nu mai ținu seamă de el: rămase nemișcat, mut.

— Dar mare-i Vadul? insistă Bochiș.

Băiatul se întoarse iar spre bătrîn:

— Intreabă dacă-i mare Vadul?

— Ș-așa, ș-așa, răspunse bătrînul după multă chibzuință.

Bochiș renunță să-i mai descoasă. Se ridică de pe bancă și deschise geamul: aerul de seară, tare, cu iz de verdeață, năvăli în compartiment. Privind printre sprîncene, lui Bochiș i se păru că vede cum se întunecă: din fundul zării, valuri de umbre străvezii coborau tot mai jos spre pămînt, învăluind copacii, cîmpurile.

Mihai Bochiș n-a mai fost la țară. Odată doar, în copilărie, și atunci se minunase mult de casele mici, ca niște jucării. Acum încercă să-și închipuie munca lui de aici: o să meargă din casă în casă, o să stea de vorbă cu fiecare țăran, o să-i lămurească și le va ajuta să înființeze gospodăria: că doar n-o să fie proști țăranii să dea cu piciorul norocului. Oricum, sînt sate unde de doi ani de zile există colective și nu-i zi în care ziarele să nu pomenească de ele. Iși aduce aminte că citise cîndva că un țăran colectivist primise aproape două vagoane de grîu. „Două vagoane!... Parcă e prea mult". Calculă pe degete: „un vagon, zece mii de kilograme, două vagoane, douăzeci de mii kilograme. O fi fost o greșeală sau nu?"... Acum îi păru rău că citise ziarele de mîntuială. Hotărî ca îndată ce se va stabili la Vadul să buchisească toate ziarele ce-i vor cădea în mînă. Pe urmă nu se mai gîndi la nimic. Privea tăcut în gol, încercînd să deslușească depărtarea.

Se întunecase de-a binelea. Nu mai putu distinge nici goana stîlpilor de telegraf, nici plopii înșirați de-a lungul liniei ferate. Inchise geamul și privi spre tovarășii de drum. Aceștia, parcă ar fi fost niște statui, stăteau neclintiți, ca niște momîi.

— Nu prea sînteți vorbăreți, constată Bochiș, mai mult să spună ceva decît să-i îndemne la vorbă.

— Zice că nu prea vorbim — mormăi și tînărul întorcîndu-se spre bătrîn. Cica nu prea vorbim.

— Nu prea, întări și bătrînul.

In clipa aceea se deschise ușa compartimentului și în prag apăru un om scund cu un început de chelie.

— Sînt locuri? întrebă dar nu așteptă răspuns. Se dumiri singur că sînt și se așeză lîngă Bochiș. Un timp rămase nemișcat, apoi își scoase o batistă mare, roșie, și se tamponă pe frunte. Mormăi un „e tare cald" și lui Bochiș i se păru că rotofeiul spuse asta să-și nu celorlalți.

Cei doi de pe banca din fața lor nu se sinchisiră nici de noul venit. Stăteau nemișcați, surzi la toate cîte se petreceau în compartiment.

Noul venit nu-și găsea locul, își întinse picioarele, apoi și le așeză unul peste altul, dar parcă ar fi fost făcut, nici cum nu i se părea comod. In cele din urmă se vîrî într-un colț și tocmai în clipa cînd Bochiș crezu că o să adoarmă și o să horcăie, rotofeiul se întoarse spre el:

— Am bilet de clasa doua, dar mă plictisesc acolo. N-am cu cine schimba o vorbă. Unde călătoriți?

— La Vadul, îi răspunse Bochiș.

— Minunat. Și eu merg la Vadul. N-am mai fost niciodată acolo. Ce fel de sat e?

— Ș-așa, ș-așa, imită Bochiș răspunsul bătrînului și îi veni să rîdă.

— Ințeleg, făcu rotofeiul. Nici așa, nici așa. Așa mi l-am închipuit și eu. Imi dați voie să fumez? Că nu mai pot răbda. Sînt un om nervos. M-am obișnuit cu tutunul pe front.

— Pe care front? întrebă Bochiș sec.

Rotofeiul se trase mai aproape de Bochiș:

— Pe frontul cel mare. Eram lîngă Smolensc. Rușii ne-au încercuit din toate părțile. Spun sergentului: „Măi Chișoda: ia dă-mi o națională". El mirat: „Cum domnule căpitan, păi dumneavoastră n-ați fumat niciodată. Tare v-ați schimbat de la o vreme". Dar cîți oameni nu s-au schimbat pe front, cugetă rotofeiul, apoi continuă: Cînd m-am întors nu m-a recunoscut nevasta. M-am îngrășat ca un porc. Dar nu sînt greoi. Am jucat voleibal acum două săptămîni. Am niște serve precise, pe muche... Zău, nu mă laud.

— Și ce faceți la Vadul? întrebă curios Bochiș. Omul i se păru cam într-o ureche.

— Ia, cu serviciul... Dar vai, scuzați-mă, nici nu m-am prezentat. Intinse mîna. Spinațiu Sever.

Bochiș își mormăi și el numele.

— Cum ați spus că vă cheamă? se aplecă grăsunul spre Bochiș. N-am înțeles bine.

— Bochiș Mihai, se prezintă din nou Bochiș supărat.

— Bochiș? Bochiș? De unde cunosc eu acest nume?... N-ați făcut armata la 13 Panduri? In Caucaz. Da, de sigur. Acum îmi amintesc precis. Aveți și un frate, Aurel Bochiș.

— N-am nici un frate.

— Păcat. Cu Aurel Bochiș am fost foarte bun prieten. A murit în Caucaz. A călcat pe o mină. Era chiar în ziua de treisprezece mai. Da. Imi amintesc perfect. Primisem la masă niște conserve rîncezite. Un caporal, acum îmi scapă numele, a vrut să mă împuște. Abia l-am putut lămuri, că nu sînt fabricant de conserve... In după masa aceea a murit Aurel Bochiș. O clipă tăcu să-și tragă sufletul, apoi își rezemă capul în palmă în semn de mare concentrare: Bochiș ați spus?... Aveți dreptate, v-am confundat. Prietenul meu se numea Botiș. Era medic veterinar. Dar dumneavoastră ce sînteți?

— Muncitor, răspunse răstit Bochiș. Ii părea rău că începuse conversația cu rotofeiul.

— Și ce munciți mă rog?

„Uite, uite cum vrea să mă tragă de limbă" — gîndi Bochiș. Răspunse într-o doară:

— Fel de fel.

— Fel de fel? asta nu e rău. Zău, nu e rău. Am avut o ordonanță. Asta îmi făcea servicii, fel de fel, începu să chicotească rotofeiul și trase cu ochiul. Bochiș se fistici. Celălalt nu observă nimic din toate astea. Continuă amical. Numai cu ceasul nu se putea descurca. Nu era zi de la dumnezeu să nu întîrzii de la regiment. Din cauza lui am rămas numai la gradul de căpitan.

— Și acum nu mai sînteți militar?

— Nu. Sînt civil ca și dumneata — și începu să rîdă din nou. In clipa aceea observă și pe ceilalți tovarăși de drum. Se întoarse spre bătrîn: Nu vă supără fumul?

Băiatul își ghionti vecinul:

— Intreabă dacă nu ne supără fumul?

Bochiș zîmbi în sinea lui și privi țintă în ochii bătrînului. Aceștia erau nemișcați, țepeni. „E orb" constată speriat Bochiș și avu un sentiment de nemulțumire.

In clipa aceea se hotărî și bătrînul să răspundă:

— Nu. Nu ne supără fumul.

Rotofeiul înregistră răspunsul printr-o ușoară înclinare a capului. Continuă:

— Odată am călătorit cu niște străini în compartiment. Mă duceam de la București la Constanța. Ba nu, asta a fost altădată. E tot o întîmplare nostimă. Rîse scurt. Pe atunci eram încă sublocotenent. Da. Călătoream de la Oradea la Cluj. Unul dintre străini avea un ceas mic cum se purta pe vremuri. Sau nu vă interesează?

Bochiș îl privi lung apoi răspunse răspicat:

— Nu.

— Mă iertați, se fistici rotofeiul. Neștiind ce să facă cu mîinile se mîngîie pe față, apoi scoase din nou batista din buzunar. Iși șterse chelia, și se retrase din nou în colțul compartimentului. Rămase multă vreme nemișcat cu ochii închiși. Numai odată tresări, vru să povestească ceva, dar, aducîndu-și aminte că nu-l ascultau cu plăcere își plecă capul resemnat.

Bochiș îl privi un timp, apoi se rezemă de spătarul băncii. In compartiment se lăsă o liniște supărătoare dar nimeni dintre cei patru călători nu îndrăzni să înceapă vorba. Nici Bochiș, mai ales că acum era supărat că a acceptat sarcina cu atîta ușurință. Ce o să facă la Vadul, mai ales dacă jumătate din comună vor fi ca ăștia din compartiment? Ar fi trebuit să-i ceară lui Farcaș un timp de gîndit. De fapt, secretarul l-a și întrebat dacă n-ar vrea să-i dea răspunsul peste două zile. La dracu! n-ar fi trebuit să mă pripesc. Cum a și spus Farcaș:

— Ai o sarcină de mare răspundere. Cred că în clipa aceasta tu nici nu-ți dai seama ce muncă grea te așteaptă.

— Cum grea? tovarășe Farcaș, doar nu-s om fără nivel.

— Știu, a rîs Farcaș, nivelul poate să te ajute mult. Dar înțelegerea și mai mult. Descoperă-i pe dușmanii adevărați, însă nu trebuie să vezi în fiecare om care se împotrivește sau e nemulțumit, un dușman de clasă.

— N-aveți nici o grijă, tovarășe Farcaș.

★

In gara Vadul, Mihai Bochiș rămase descumpănit. Era întuneric și nu știa pe unde s-o apuce. Un impiegat binevoitor îl lămuri că satul e la nouă kilometri.

— Și cum ajung eu acolo? întrebă Bochiș nemulțumit.

— Pe jos. Sau dacă aveți noroc mai prindeți căruța sfatului. Mi se pare e încă în spatele clădirii.

Bochiș mormăi un „mulțumesc" și porni în căutarea căruței. O descoperi prin întuneric la vreo două sute de metri de gară, în apropierea unei fîntîni.

— Mă luați și pe mine?

— Suie-te.

Bochiș se cățără cu ușurință în căruță, trecu pe lîngă rotofeiul cu care călătorise împreună și se așeză lîngă o femeie. In întuneric nu-i putu distinge trăsăturile după voce și-o închipui tînără. Era noapte de pustă neagră, cu greeri. Undeva, departe, în spatele plopilor, luna, mare cît o roată de car se rostogolea prostește, ca un cerc de sticlă mată.

— Nu pornim? întrebă nerăbdător Bochiș.

— Ba da, să vină grăjdarul.

Grăjdarul, un băietan de vreo 18 ani, apăru dinspre gară cu un felinar în mînă. Era ciufulit, îmbrăcat într-o cămașă peticită, ruptă.

— Gata.

Căruța porni încet, hodorogindu-se pe șoseaua nepietruită. De cîteva ori Bochiș se lovi de femeia de lîngă el; încercă să se tragă mai la o parte, dar nu reuși, realuneca la locul unde se așezase din prima oară. Felinarul cu sticla murdară lumină pîrelnic fețele celor din căruță. Bochiș le cercetă cu luare aminte. Lîngă grăjdar stătea un om în vîrstă cu capul lăsat în piept. Dormita. Din cînd în cînd, la cîte o poticnire mai mare a căruței, tresărea, privea în jur, căsca, apoi își lăsa din nou capul în piept. Lîngă el, așezat pe un geamantan, stătea căpitanul. Se smucea în chip și fel. De bună seamă nu-și găsea locul. Ba își întindea picioarele, lovea pe cineva, își cerea scuze, ba le trăgea sub el ca nu peste mult să le întindă din nou!

— Da mai astîmpără-te odată! îi aruncă un om tînăr de lîngă el îmbrăcat în uniformă de pădurar. Ai viermi, sau ce dracu?! Ia mă Luță, strigă după aceea spre grăjdar. Ridică felinarul cela, să-l văd la față pe omul care mă calcă pe cizme.

Luță, grăjdarul, fără să-și ridice privirile, săltă felinarul. Rotofeiul își înghesui fața la lumină și-și întinse mîna spre vorbitor:

— Dacă-mi dați voie: Spinațiu Sever.

— Spinațiu Sever? îi repetă numele pădurarul. Păi dumneata nu ești de prin partea locului, adăugă cu voce tare să-l audă și ceilalți; apoi se aplecă spre căpitan și-l cercetă cu luare aminte. Ce cauți dumneata la Vadul?

— Sînt învățător. Am fost numit la dumneavoastră.

La dracu — se gîndi Bochiș, uite cu cine o să am de-a face. Farcaș mi-a spus să caut ajutorul învățătorului și dacă se poate să mă împrietenesc și cu popa. Numai asta mi-a mai lipsit, să am ajutoare ca ăsta.

— De ce nu spuneți așa! făcu pădurarul cu o voce prietenească. Poftim, mai trageți fîn de sub mine, că nu stați bine pe geamantanul cela.

. . . .

O vreme se lăsă tăcerea în căruță; nu se auzea decît scîrțîitul roților și, înfundat de departe, orăcăitul broaștelor. Felinarul din mîna grăjdarului pîlpîii de cîteva ori bolnăvicios apoi se stinse brusc. Cam tot atunci se ascunse și luna în spatele norilor. Era întuneric beznă. Pădurarul își aprinse o țigară, apoi plimbă bățul de chibrit aprins în fața tuturor. Cînd ajunse în dreptul femeii de lîngă Bochiș, exclamă:

— Ei, e și o muiere printre noi. Cine ești dumneata?

— A lui Dumitru Crîngaș, răspunse ea. A lui Dumitru Crîngaș.

Se făcu tăcere din nou. Bochiș nu pricepu rostul ei: se lăsă legănat în neștire, totuși atent să nu-i scape nici un cuvînt. Tot pădurarul fu acela care sparse liniștea:

— Fata lui Crîngaș?

— Da.

— Știi că bătrînul nu mai stă în casa de piatră, adăugă pădurarul ca într-o doară. L-or mutat...

— Unde? întrebă fata uimită.

— In spatele bisericii, în căsuța lui Neagu. Dar mă tem că n-o să-l găsești nici acolo.

— E plecat?

— Da. L-au dus la spital. Cred că l-au operat astăzi.

Căruța se poticni. Bochiș se lovi iarăși de femeia de lîngă el. Să nu cadă înlături, întinse brațele după sprijin și, din greșeală, apucă genunchiul femeii. Ea îl prinse de mînă și se slobozi. Incurcat, Bochiș vru să-i ceară iertare, dar ea, ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic se întoarse spre pădurar:

— De ce l-au operat?

— Nu știu — răspunse pădurarul după multă gîndire. Se spune că ar fi avut ceva la măruntaie.

Iarăși pogorî liniștea. Bochiș se simți stînjenit. Dacă nu și-ar fi prins vecina de genunchi acum ar fi putut s-o îmbărbăteze. Așa, ce dracu să-i spună: să nu plîngă că bătrînul va scăpa teafăr sau că lacrimile nu ajută la nimic? De bună seamă ar crede că vrea să intre în vorbă cu ea. Totuși ar trebui să-i spună ceva. Că știe din căruță parcă n-ar avea suflet. Ii spun toate pe șleau ca și cum ar fi fost vorba de un cîine nu de un om.

Ajunseră la marginea satului. Printre arborii răsfirați apărură primele geamuri luminate. Un cîine hoinar lătră a pagubă apoi un altul îi răspunse dintr-o ogradă din apropiere.

— Te rog oprește la biserică, se întoarse femeia spre căruțaș.

Acesta mormăi ceva fără de înțeles, apoi în semn că a priceput își îndemnă caii.

Sub primul felinar Bochiș se întoarse spre vecina lui dar ea își ținea capul plecat. Nu-i văzu decît părul bogat, blond.

— De cînd n-ai mai fost la Vadul? întrebă pădurarul.

— Eu? tresări femeia.

— Dumneata.

— De doi ani.

In fața bisericii căruțașul trase hățurile:

— Am ajuns.

Oamenii făcură loc și femeia se dădu jos din căruță. Mulțumi scurt și se îndreptă spre casa indicată de pădurar.

— Cîini sînt?

— Sînt, răspunse pădurarul. Aveți grijă, unul e tare rău. Rîse. Lui Bochiș i se păru iar fără pricină. Supărat se întoarse spre căruțaș:

— Mînă tovarășe, că nu ajungem niciodată la sfat.

Cînd cotiră pe strada principală căruțașul se întoarse spre pădurar.

— De ce i-ai spus că sînt cîini? Știi bine că Crîngaș n-are javre.

— Să se teamă! rîse pădurarul. Parcă taică-su e operat? Ba. E sănătos tun! N-o să se îmbolnăvească chiaburul ăsta niciodată, numai dacă de supărare nu. Să se simtă prost! De aia i-am spus că e operat taică-su, lămuri pădurarul pe cei din căruță și începu să rîdă din nou. Mama lor de chiaburi!

Chicoti și căruțașul.

„Ciudați is ăștia, se gîndi Bochiș. Oare eu cum o să mă înțeleg cu ei?"

La sfatul popular coborî împreună cu învățătorul. Amîndoi se întinseră să-și desmorțească oasele, apoi mulțumiră căruțașului și porniră spre clădirea sfatului. Un paznic înarmat cu o boată le taie calea.

— Cine-i?

— Oameni buni, îi răspunse învățătorul. Ia hai mai la lumină.

Intrară în clădire. Paznicul, un om mărunt, îndesat îi mai întrebă odată.

— Cine sînteți?

Invățătorul își scoase hîrtiile și se prezentă.

— Spinațiu Sever, învățător.

— Dar dumneata? se întoarse paznicul spre Bochiș.

— Mihai Bochiș, de la Arad. Iacă și delegația. Se căută prin buzunare și scoase o hîrtie împăturită. Citește aici.

Omul despături hîrtia, o citi și dintr-odată se arătă mai binevoitor.

— Aha, ai venit de la partid. Bag seama pentru gospodărie.

— Da.

Paznicul îi conduse în camera de oaspeți.

★

Bochiș se foi multă vreme în așternut și nu reuși să adoarmă decît spre dimineață cînd se luminară ferestrele. O vreme ascultase sforăitul învățătorului, apoi încercase să ghicească identitatea lui Martin orbul, înfățișarea femeii din căruță, relațiile care vor fi între el și Sever Spinațiu. Era mulțumit că cei din căruță nu s-au legat și de el, astfel că n-a fost nevoit să se spovedească în fața lor. Socoti că e mai bine să-și înceapă activitatea în sat fără să fi bătut toba pe socoteala lui.

Cînd se trezi, învățătorul era deja îmbrăcat. Stătea pe marginea patului și fuma.

Bochiș se îmbrăcă și deschise ușa dar în prag rămase o clipă buimăcit: curtea era înțesată de oameni de parcă ar fi fost o adunare populară. Se apropie de paznic care stătea chircit pe scările cerdacului:

— Ce-i cu oamenii ăștia?

— Vor să vorbească cu dumneata.

— Cu mine? întrebă mirat Bochiș.

— Da, cu dumneata.

Cîțiva oameni care stăteau prin apropiere își ridicară capetele, făcură un pas spre Bochiș apoi murmurul se stinse treptat ca un val fără putere. Bochiș făcu și el un pas înainte, ajunse pînă la balustrada de lemn a cerdacului și-l trecură sudorile. Abia acum putu să cuprindă toată curtea cu privirile.

Peste tot numai oameni. Intr-un colț un om cu mustăți ascuțite își agita căciula. Un altul îl trăgea de mînecă să-l liniștească. Bochiș, dezarmat, se uita la ei și căută să înțeleagă rostul adunării. Un om înalt se desprinse din mulțime și se apropie de el:

— Dumneata ești de la partid?

— Da, făcu încurcat Bochiș. De la partid.

— Și ai venit pentru gospodărie?

Bochiș clătină din cap:

— Pentru gospodărie.

— Ai picat rău. Aici nu se face gospodărie.

Bochiș se încruntă, era supărat pe paznic că bătuse toba de sosirea lui și fără nici o noimă își aduse aminte de sfatul nevestii-si: „Să cumperi ceva cîrnați de la țărani".

Incepu să rîdă. Omul din fața lui îl privi mirat:

— De ce rîzi tovarășe? Sau te bucură vestea pe care ți-am dat-o?

— Nu de aia mă bucur, făcu Bochiș. Mă bucur că e zi frumoasă. E frumos la voi. Și de ce v-ați adunat, să-mi comunicați că aici nu se face gospodărie?

— De aia.

— Dumneata ai adunat oamenii?

Omul privi speriat în jur dar își reveni imediat.

— Eu.

— Atunci o să-mi fii de mare ajutor. Imi plac oamenii care sînt buni organizatori.

— Aici nu se face gospodărie! Nimeni nu vrea să intre.

— Cine nu vrea, nu intră. Că doar nu-i vorba de silă.

— Dar noi nu vrem să intrăm nici de bunăvoie.

— Bine tovarășe. Și cum îți spune dumitale?

— Mie? făcu curios țăranul. Da de ce-ntrebi? Ori vrei să mă treci la catastif?... Iți spun drept, mie nu mi-e teamă. Scrie: îmi zice Vasile Grumaz.

— Nimeni nu vrea să te treacă la catastif.

— Atunci de ce ai întrebat?

Oamenii se apropiară tot mai mult de vorbitori. Erau mai mult curioși decît porniți. Bochiș se liniști. Incepu să vorbească tare, să-l audă cît mai mulți.

— Păi așa se cade. Cînd doi oameni vorbesc e bine să se cunoască. Mie îmi zice Bochiș. Mihai Bochiș și sînt forjar la fabrica de vagoane de la Arad.

— Da de ce n-ai rămas acolo să faci vagoane? Păcat să-ți pierzi vremea cu noi.

Inciudat, Bochiș tuși de cîteva ori și tocmai vru să spună ceva aspru cînd Vasile Grumaz începu să vorbească oamenilor:

— Nu-i așa oameni buni? Noi nu ne-am dus niciodată la el în fabrică și nici în casa lui nu ne-am dus să-i spunem, fă așa sau fă așa. Fiecare să facă cum vrea.

— Cum l-a lăsat dumnezeu, îl completă cineva din fund.

— Așa-i, așa-i se grăbiră și alții să-i dea dreptate.

Vasile Grumaz se întoarse spre Bochiș:

— Vezi. Noi nu vrem colectivă.

— Și vrei să-mi spui de ce? îl înfruntă Bochiș.

— Că nu vrem. De aia. Așa-i oameni buni?

— Așa-i. Așa-i.

— Cred că faci bine dacă te duci frumos acasă și te apuci să faci vagoane. Se întoarse iar spre oameni: Cînd pleacă trenul de seară spre Arad?

— La opt, începură să rîdă oamenii. La ora opt. Grăbește-te tovarășe să nu-l pierzi cumva.

— Eu rămîn totuși, făcu Bochiș cu voce tare să-l audă cu toții.

Telegrame

Preşedintelui Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Tovarăşului Dr. PETRU GROZA

Bucureşti

Vă rog stimate tovarăşe preşedinte să primiţi cu prilejul celei de a 70-a aniversări a Dvs. felicitările mele cele mai cordiale.

Vă urez multă sănătate şi noi succese în munca Dvs. rodnică pentru binele poporului frate romîn, pentru întărirea prieteniei şi colaborării între popoarele noastre, pentru pace şi socialism.

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria

VILKO CERVENKOV

—▪○▪—

Preşedintelui Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Doctor PETRU GROZA

Bucureşti

Stimate Preşedinte,

Cu prilejul împlinirii a 70 de ani de la naşterea Dvs., în numele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene şi din partea mea personal vă trimit felicitări cordiale. Vă urez multă sănătate şi cele mai bune succese în munca dvs. nobilă.

Preşedintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene

KIM DU BON

COMSOMOLIŞTII DINTR-UN MAGAZIN UNIVERSAL

I. Sklearevski
M. Tokarev

Au mai rămas zece minute pînă la deschiderea magazinului. Mărfurile sînt aranjate cu grijă în rafturi. Comsomolista Cerneavskaia, responsabila secţiei de galanterie, mai examinează odată tejghelele.

— Fetelor, — se adresează ea vînzătoarelor, — aţi uitat să puneţi preţurile la mănuşile bărbăteşti. Puneţi-le mai repede fiindcă trebuie să sosească brigada-raid.

În acest timp brigada se găseşte în raionul de articole de menaj. Trei comsomoliste: Nina Kosareova, Nina Dmitrieva şi Raia Maliuta controlează cu atenţie dacă este totul pregătit pentru deschiderea magazinului. Apoi brigada-raid trece în raionul vecin. Răsună soneria. Cumpărătorii umplu încăperile magazinului. Dar brigada-raid nu pleacă. Ea mai trebuie să vadă cum vor întîmpina vînzătorii pe primii cumpărători, cum îi vor servi.

Brigăzile-raid sînt una din formele muncii organizaţiei comsomoliste a magazinului universal. Patru brigăzi permanente, din care fac parte cei mai buni tineri vînzători, controlează regulat munca raioanelor şi a secţiilor magazinului, fără a se substitui însă administraţiei magazinului. Sarcina lor este de a asigura controlul obştesc.

De obicei, după control, brigada-raid prezintă situaţia constatată şefilor de raioane şi secţii pentru a fi discutată în cadrul consfătuirilor de producţie. În cadrul acestei consfătuiri se trag şi concluziile corespunzătoare. Dacă brigada a descoperit unele lipsuri iar consfătuirea de producţie le-a confirmat, administraţia secţiei, a raionului, uneori şi a magazinului, ia măsuri pentru înlăturarea lor. Raidurile contribuie la lichidarea rapidă a lipsurilor. În acelaşi timp, ele ajută organizaţiei comsomoliste să educe tineretul în spiritul intransigenţei faţă de lipsuri, să răspîndească experienţa celor mai buni vînzători.

Dar raidurile sînt numai una din formele participării comsomoliştilor la organizarea comerţului. Comitetul de comsomol îşi dă silinţa să folosească şi alte forme de antrenare a tineretului la viaţa de producţie. Odată, într-o discuţie avută cu un grup de comsomolişti, care s-au adunat după lucru, Astafieva, responsabila cu producţia în comitetul de comsomol, a povestit tovarăşilor săi cum au organizat comsomoliştii magazinului universal din raionul vecin Şcerbakov, o adunare consacrată schimbului de experienţă în muncă.

— N-ar fi bine să organizăm şi noi o astfel de adunare? — i-a întrebat ea pe comsomolişti. — Haideţi, să ne gîndim împreună.

Au discutat şi au hotărît să organizeze o astfel de adunare. Cineva a sugerat ideea de a invita la această adunare şi pe vînzătorii mai vechi, cu mai multă experienţă.

Întîlnirea aceasta a fost foarte interesantă. Tineretul a ascultat cu atenţie pe lucrătorii mai vechi din comerţ, care şi-au împărtăşit experienţa. La rîndul lor şi aceştia au ascultat cu interes cele spuse de tinerii lucrători. Participanţii la adunare nu s-au limitat numai la schimbul de experienţă, ei au scos la iveală şi lipsurile din munca unor secţii ale magazinului. Direcţia magazinului universal a ţinut seamă de ele şi le-a înlăturat curînd cu ajutorul organizaţiei de partid şi al organizaţiei comsomoliste.

În prezent, comsomoliştii se pregătesc pentru o întîlnire cu lucrătorii magazinului universal al raionului Şcerbakov — unul din cele mai bune magazine din Moscova. În toate raioanele şi secţiile se desfăşoară întrecerea socialistă a tinerilor vînzători.

— Să ne ridicăm la nivelul celor mai buni! — sub această lozincă organizează comitetul de comsomol întrecerea tineretului. La sfîrşitul fiecărei luni sînt evidenţiaţi cei mai buni vînzători. Raionului care a cucerit la toţi indicii locul de frunte în întrecerea socialistă, i se înmînează steagul roşu de producţie iar cei mai buni vînzători sînt trecuţi pe tabla de onoare.

În prezent, steagul roşu de producţie este deţinut de raionul de articole de galanterie şi tricotaje. Pe tabla de onoare sînt afişate portretele comsomolistelor Nina Kosareva şi Zoia Alexeidinova care şi-au îndeplinit planul cu peste 120 la sută. Iar acum, de curînd, comitetul de comsomol a înmînat celor mai buni vînzători comsomolişti, diplome ale Comitetului Central al Comsomolului şi ale Comitetului regional de Comsomol Moscova. Vînzătorul Gavrilin a primit diploma C.C. al Comsomolului, iar vînzătoarele Sucikova, Kuleţkina, decoratorul Kaleadin au primit diploma Comitetului regional de Comsomol.

Organizaţia comsomolistă nu se ocupă numai de chestiunile de producţie. Comitetul de comsomol organizează munca politică şi culturală în rîndurile tinerilor lucrători ai magazinului universal. Pentru tineret se organizează lecţii şi conferinţe pe cele mai diferite teme. Odată cu începerea anului şcolar au fost organizate cîteva cercuri şi şcoli politice în care comsomoliştii şi tinerii neîncadraţi în Comsomol studiază teoria marxist-leninistă.

Tineretul magazinului activează în cadrul cercurilor artistice de amatori, face sport. Astfel, de pildă, în iarna trecută schiorii şi patinatorii magazinului universal au cucerit primele locuri în întrecerile organizate de Comitetul regional al sindicatului lucrătorilor din comerţul de stat şi alimentaţia publică.

— În anul acesta — spune Gavrilin, membru al comitetului de comsomol, responsabil cu munca de cultură fizică — am hotărît să organizăm mai des întîlniri ale tineretului nostru cu maeştrii sportului sovietic. De curînd, am fost vizitaţi de Evgheni Babici, jucător în echipa selecţionată de hochei a ţării noastre, care a cucerit anul trecut titlul de campioană mondială, şi de Iuri Serghev, recordmanul mondial la patinaj. Ei ne-au povestit despre realizările lor, ne-au împărtăşit impresiile cu privire la întrecerile internaţionale. Întîlnirile de acest fel trezesc la tineret interesul pentru cultura fizică, dorinţa de a face sport.

Afară de secţiile de schi şi patinaj, funcţionează o secţie de atletism, una de volei şi alte secţii.

Tineretul activează cu multă plăcere în cercurile artistice de amatori. Deseori, lucrătorii magazinului universal asistă la reprezentaţiile „artiştilor" lor. Cercul dramatic, condus de un artist al Teatrului Tînărului Spectator din Moscova, prezintă piese sau fragmente din piese ale autorilor sovietici şi străini. Ultimele spectacole ale acestui cerc au fost piesele lui A. P. Cehov, „Cererea în căsătorie" şi „Masca". În prezent, colectivul dramatic pregăteşte o comedie satirică într-un act. Se pregăteşte de asemenea un program de estradă. Comitetul de comsomol a hotărît să organizeze trecerea în revistă a activităţii artistice de amatori la magazinul universal. Celor mai buni interpreţi de cîntece, dansuri, declamaţii şi numere muzicale, li se vor înmîna premii. Pregătirile au şi început, se fac repetiţii, se învaţă noi cîntece şi noi dansuri.

Frecventarea în colectiv a teatrelor şi cinematografelor a devenit o tradiţie a tinerilor de la magazinul de stat. Aceste vizionări comune sînt organizate de obicei de comsomolişti şi întăresc prietenia tinerilor vînzători, îi apropie de organizaţia comsomolistă.

Deseori, după vizionarea unei piese se organizează discutarea ei. Fiecare doreşte să-şi împărtăşească impresiile, să-şi expună punctul de vedere. Se încing discuţii aprinse. Astfel, din zi în zi, comsomoliştii magazinului universal din raionul Dzerjinsk ajută tineretul în muncă şi învăţătură. În organizarea timpului liber, educă lucrători ai comerţului sovietic cu un nivel cultural ridicat.

Membrii echipei de dansuri maghiare al Şcolii profesionale a Combinatului metalurgic Reşiţa îşi confecţionează costumele singuri, realizînd astfel însemnate economii. În fotografie: elevele Balint Eugenia şi Ivănică Cornelia lucrînd la unul din costume.

Foto: Agerpres

Sesiunea ştiinţifică a Filialei din Cluj a Academiei R. P. R.

Prezidiul Academiei R.P.R. comunică: În zilele de 18—21 decembrie 1954, va avea loc în oraşul Cluj în cinstea zilei de 30 Decembrie — ziua proclamării R.P.R. — sesiunea ştiinţifică organizată de Filiala din Cluj a Academiei R.P.R. în colaborare cu universităţile „Victor Babeş", „Janos Bolyai", alte institute de învăţămînt superior din Cluj şi institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureş.

La sesiune va lua parte Prezidiul Academiei R.P.R. şi un număr de membri şi cercetători ai Academiei R.P.R. din Bucureşti şi Iaşi. Sesiunea va fi deschisă de acad. prof. Traian Săvulescu, preşedinte al Academiei R.P.R.

În şedinţa plenară urmate de dezbateri va fi prezentat raportul intitulat „Activitatea filialei din Cluj a Academiei R.P.R. şi sarcinile ei în lumina proiectului de directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. privind dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani" de către acad. prof. Emil Petrovici, preşedintele Filialei din Cluj a Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat şi coraporturile:

— Realizări şi sarcini în domeniul chimiei — acad. Raluca Ripan, laureat al Premiului de Stat, rectorul universităţii „Victor Babeş"-Cluj.

— Realizări şi sarcini în domeniul ştiinţelor agricole — prof. univ. Eugen Rădulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R.

— Realizări şi sarcini în domeniul botanicei — acad. Nyárády Eramus, laureat al Premiului de Stat.

— Realizări şi sarcini în cercetările din domeniul igienei, fiziologiei şi fiziopatologiei muncii — prof. univ. Gr. Benetato, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

— Realizări şi sarcini în domeniul matematicii şi fizicii, prof. univ. Tiberiu Popovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., secretar ştiinţific al filialei Cluj.

— Tradiţiile de luptă comună ale poporului romîn şi ale minorităţilor naţionale conlocuitoare.

Prof. univ. Banyai László, rectorul universităţii „Janos Bolyai"-Cluj.

— Valorificarea patrimoniului istoric din R.P.R., prof. univ. D. Prodan, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat şi prof. univ C. Daicovici, director al Institutului de istorie-Cluj.

— Lupta P.C.R. împotriva asupririi naţionale de către regimul burghezo-moşieresc, prof. univ. Tudor Bugnariu.

— Politica statului democrat-popular romîn în problema naţională oglindită în realizările cultural-ştiinţifice din Regiunea Autonomă Maghiară, prof. univ. T. Andraşovschi — Rectorul Institutului medico-farmaceutic-Tg. Mureş.

De asemenea se vor prezenta comunicări ştiinţifice urmate de dezbateri în şedinţele pe secţii de specialitate.

(Agerpres)

PENTRU PACE ŞI SECURITATE IN EUROPA

Aprob din toată inima hotărîrile Conferinţei de la Moscova

Prof. Gh. Ştefan
membru corespondent al Academiei R.P.R.

În mitinguri însufleţite, toate categoriile de oameni ai muncii din ţara noastră au aprobat hotărîrile istorice ale Conferinţei de la Moscova, menite să asigure o apărare activă a păcii şi securităţii în Europa. Ca lucrător în domeniul ştiinţei, aprob din toată inima Declaraţia Conferinţei de la Moscova. Hotărîrile Conferinţei de la Moscova constituie un avertisment de o importanţă excepţională dat încercărilor criminale ale imperialiştilor americani şi ale cercurilor războinice din Anglia şi Franţa de a reînvia militarismul german. Ele arată că statele care au participat la Conferinţa de la Moscova sînt hotărîte să apere cu străşnicie pacea, munca lor paşnică, ştiinţa şi cultura lor împotriva grozăviilor unui nou război.

Aparţin unei generaţii care a cunoscut grozăviile a două războaie. Cîte vieţi s-au stins în urgia acestor războaie dezlănţuite de militarismul german în mai puţin de o jumătate de veac! Cîte bunuri materiale, uzine, institute de cultură, opere de artă — mîndria geniului omenesc — au fost rase de pe suprafaţa pămîntului!

Mi-aduc aminte cu cutremurare de zilele şi nopţile Bucureştiului din toamna anului 1916, cînd porumbeii de fier şi zepelinurile Kaiserului împrăştiau peste oraşul fără apărare bombele morţii. Săptămîni şi săptămîni în şir, o mamă bătrînă spăla cu lacrimile ei caldarîmul de pe care urmele sîngelui copilului său sfîrtecat nu vroiau totuşi să se şteargă, ca o acuzare veşnică împotriva crimei. Timp de doi ani au răsunat pe străzile oraşului copitele cailor ulanilor prusaci şi strigătele celor duşi la munci silnice.

Apoi, primăvara lui 1944. Zile şi nopţi de groază, cînd piereau mii de vieţi nevinovate în urma bombardamentelor „ştiinţifice" americane. Stăruie şi azi în amintirea celor ce au avut nefericirea să vadă cadavrele înegrite ale morţilor în trenurile surprinse la Bucureşti-Triaj, mirosul de putreziciune ce ieşea din haotica îngrămădire de fierărie.

La universitate, timp de o săptămînă a ars biblioteca seminarului de istorie antică şi arheologie, cărţi ce nu se mai pot înlocui, manuscrise, colecţii de arheologie. Războiul dezlănţuit de marii fabricanţi de arme — care au încurajat, aşa cum vor să facă şi azi, hitlerismul în nebunia lui sîngeroasă — nimicea într-o furie oarbă vieţi omeneşti, laboratoare, biblioteci, tot ce crease truda generaţiilor trecute.

Acestea nu trebuie să se mai repete. Iată de ce aprob hotărîrile istorice luate la Conferinţa de la Moscova, iată de ce sînt pentru pace, împotriva reînvierii militarismului german.

Vom şti să răspundem aşa cum se cuvine oricărui agresor

Prof. ing. Emil Alăzăroae
Decanul Facultăţii de Hidroamelioraţii din Galaţi

Am auzit difuzată la radio nota Guvernului Sovietic adresată guvernelor occidentale la 9 decembrie. Această notă vine să reafirme importantele hotărîri luate la Conferinţa de la Moscova, dînd astfel şi pe această cale răspunsul cuvenit manevrelor puterilor occidentale.

Politicienii reacţionari din Statele Unite şi cei care îi urmează din Anglia şi Franţa n-au îndrăznit să respingă făţiş propunerile Uniunii Sovietice privind convocarea unei Conferinţe a statelor europene, ci au încercat să amîne această Conferinţă. Ei se grăbesc să ratifice acordurile agresive de la Londra şi Paris pentru ca să poată căpăta posibilitatea de a discuta cu ţările iubitoare de pace de pe aşa-numite „poziţii de forţă". Dar se înşeală amarnic cercurile reacţionare din occident gîndind astfel. Orbiţi de planurile lor demente ei nu mai ţin seama în calculele lor josnice de forţa popoarelor iubitoare de pace. Milioanele de oameni din ţările lagărului democratic, îşi iubesc viaţa lor nouă, cuceririle obţinute cu preţul a nenumărate jertfe. Şi pentru a apăra toate acestea, pentru a scăpa de distrugeri deopotrivă Palatul Ştiinţei din Varşovia ca şi Hradul din Praga sau Dimitrovgradul, — oraş răsărit de curînd pe harta Bulgariei, popoarele ţărilor din lagărul păcii şi democraţiei îşi afirmă răspicat hotărîrea de a lovi năprasnic în orice încercare de agresiune.

Dar, pentru a potoli pe agresori nu poţi sta cu mîinile la piept aşteptînd ca naziştii să se înarmeze pînă în dinţi ca stocurile de arme să crească nestăvilite în apus. Este necesar, aşa cum se arată în Declaraţia Conferinţei de la Moscova, ca popoarele iubitoare de pace să ia măsurile necesare de securitate împotriva pericolului ce se va ivi în cazul ratificării acordurilor agresive de la Londra şi Paris.

Drumul spre tratative este deschis; rămîne, numai ca puterile occidentale să folosească această posibilitate, statele democratice fiind gata, pe calea tratativelor şi pe picior de egalitate să discute chestiunile litigioase. Tratativele nu sînt posibile de pe poziţia faptului împlinit — aşa cum doresc puterile occidentale — dat fiind că ar face fără obiect viitoarea conferinţă. Acest lucru este valabil şi pentru problema austriacă a cărei rezolvare a fost împiedicată pînă acum de politica obstrucţionistă a puterilor apusene. Nota sovietică din 9 decembrie arată că prin ratificarea tratativelor de la Londra şi Paris care legalizează remilitarizarea Germaniei occidentale, se creează obstacole şi în rezolvarea problemei austriace.

Ca om de ştiinţă, a cărui specialitate este pusă în slujba îmbunătăţirii traiului populaţiei, eu doresc pacea. Dar dacă cineva ar cuteza să atenteze la viaţa noastră, să tulbure construcţia noastră, eu sînt hotărît ca şi alţi intelectuali din ţara mea să răspund oricînd chemării de a-mi apăra patria împotriva urzitorilor imperialişti la un nou măcel mondial.

Infrăţiţi ne vom apăra cuceririle

În regiunea Suceava continuă să aibă loc mitinguri şi adunări însufleţite în care oamenii muncii romîni, ucraineni, ruşi, germani, îşi exprimă aprobarea deplină faţă de Declaraţia guvernelor statelor europene participante la Conferinţa de la Moscova.

La mitingul de la uzinele textile „Moldova" din Botoşani, inginerul Iancu Aronovici a vorbit despre însemnătatea Conferinţei de la Moscova, arătînd că poporul nostru muncitor ca şi toate popoarele din lagărul socialismului, va şti să lupte pentru a-şi apăra cuceririle democratice, pentru a apăra pacea.

A luat apoi cuvîntul filatoarea fruntaşă în întrecerea socialistă Maria Plugaru, care a spus printre altele: „Sîntem hotărîţi să muncim cu eforturi sporite pentru continua întărire şi înflorire a patriei noastre dragi, să luptăm pentru înfrîngerea uneltirilor cercurilor guvernante ale ţărilor din apus care urmăresc reînvierea militarismului german".

Cu vii aclamaţii, participanţii la miting au adoptat o moţiune de sprijinire a Declaraţiei Conferinţei de la Moscova.

La mitingul care a avut loc la fabrica de cherestea din Stulpicani, raionul Gura Humorului, gateristul Nicolae Iftimie a spus: „Poporul nostru muncitor va şti să dea o ripostă nimicitoare acelora care vor încerca să lovească în cuceririle sale democratice, în munca sa paşnică şi constructivă".

Mitinguri şi adunări în care oamenii muncii şi-au manifestat aprobarea faţă de Declaraţia de la Moscova au avut loc şi în întreprinderea metalurgică „21 Decembrie" din Rădăuţi, combinatul forestier „A 5-a aniversare a R.P.R." din Fălticeni, I.F.E.T. Frasin, combinatul Prodaliment din Burdujeni, în comunele Izvoarele Sucevei, Frumosu, Moldova Suliţa, raionul Cîmpulung, la gospodăria colectivă „Maxim Gorki" din satul Suliţa, raionul Botoşani, precum şi în alte întreprinderi, instituţii, şcoli şi sate din regiunea Suceava.

Universitatea „Bolyai" — realizare a regimului nostru

László Banyai
rector al Universităţii „Bolyai" din Cluj

Anul acesta, universitatea „Bolyai" a intrat în al nouălea an de existenţă. Universitatea noastră este rod al politicii naţionale marxist-leniniste a partidului, politică bazată pe asigurarea unor condiţii de deplină egalitate în drepturi a tuturor celor ce muncesc, indiferent de naţionalitatea lor.

După ce vizitezi sălile de cursuri ale universităţii noastre, după ce stai de vorbă cu studenţii acestei universităţi, după ce ai ocazia să cunoşti profesorii ei, nu poţi — pentru a aprecia mai bine transformările petrecute — să nu te întorci cu gîndul în trecut, în anii cînd în patria noastră domnea crunta asuprire naţională. În Romînia burghezo-moşierească şcoala constituia instituţia cea mai propice pentru educarea tinerei generaţii în spiritul şovinismului şi al urii de rasă. În acelaşi timp, şcoala reprezenta un mijloc de desnaţionalizare a minorităţilor naţionale. În aşa zisele „zone" culturale — în care locuiau mase compacte ale minorităţilor naţionale — erau trimişi învăţători care nu cunoşteau deloc limba populaţiei respective. Învăţămîntul în limba maternă nu exista decît în şcolile confesionale, mai ales maghiare şi germane. Aceste şcoli erau tolerate din cauza ideilor retrograde, obscurantiste, propagate de ele. Cît priveşte învăţămîntul superior, în trecut nu a existat nici o instituţie în care limba de predare să fie a unei minorităţi naţionale.

Politica şcolară şovină a regimului marilor capitalişti şi moşieri romîni, a fost larg exploatată de către clicile conducătoare reacţionare ale minorităţilor naţionale, pentru a semăna aceleaşi prejudecăţi şovine faţă de poporul romîn, cu scopul de a dezbina, în cîrdăşie cu guvernele reacţionare romîne, masele muncitoare de diferite naţionalităţi.

Împotriva acestor stări de lucruri, forţele democratice antifasciste în frunte cu comuniştii au dus o luptă consecventă. Ele au demascat şi au combătut cu tărie politica mîrşavă de învrăjbire naţională practicată de clasele exploatatoare, luptînd pentru egalitatea deplină în drepturi a minorităţilor naţionale cu poporul romîn, pentru dreptul acestora la şcolile de stat cu limba de predare maternă şi — în general — pentru o şcoală cu conţinut progresist, pătrunsă de ideea frăţiei între popoare.

[illegible] eliberării ţării de către glorioasa Armată Sovietică, forţele populare în frunte cu Partidul Comunist Romîn, [illegible] pentru totdeauna regimul [illegible] şi să făurească regimul de democraţie populară. O viaţă [illegible] pentru cei ce trăiesc în [illegible] — fără deosebire de limba [illegible] de naţionalitatea [illegible]

Învăţămîntul cu limba de predare a minorităţilor naţionale, a putut să se dezvolte neîncetat primind sprijinul statului democrat-popular. Datorită reformei învăţămîntului a fost asigurată predarea cursurilor şcolare în 15 limbi.

Una dintre realizările strălucite ale regimului nostru de democraţie populară o constituie Universitatea „Bolyai" din Cluj, universitate cu limba de predare maghiară.

★

Regimul grofilor şi marilor capitalişti maghiari a organizat la Cluj în perioada dinainte de anul 1918 — data prăbuşirii monarhiei austro-ungare habsburgice, în care fusese înglobată şi Transilvania — o universitate, căreia i s-a dat numele faimosului „împărat-rege" — Frantz Iozef. Această universitate a exprimat monopolul pe care clasele exploatatoare maghiare îl instauraseră în domeniul cultural în Transilvania. După primul război mondial, burghezia romînească a organizat o universitate pe care a botezat-o cu numele lui Ferdinand de Hohenzollern. Această universitate a exprimat instaurarea dominaţiei burgheziei romîneşti asupra vieţii culturale transilvănene.

Ambele universităţi au fost focare ale prejudecăţilor şovine, cultivate cu grijă de către clasele exploatatoare. Manifestările progresiste, democratice, ale unor cadre didactice sau ale studenţilor legaţi de popor, au fost persecutate cu o deosebită înverşunare. În schimb conducerea de atunci a acestor universităţi promova pe toate căile huliganismul.

În timpul războiului hitlerist antisovietic, ca urmare a dictatului de la Viena, universitatea „Regele Ferdinand" s-a mutat la Sibiu, iar regimul horthyst a reînviat la Cluj Universitatea „Frantz Iozef". Atunci manifestările huliganice rasiste au luat o amploare deosebită, la prima cu caracter anti-maghiar, la a doua cu caracter anti-romînesc, iar la ambele cu caracter antisemit. Toate acestea au servit la subjugarea popoarelor romîn şi maghiar de către dictatura hitleristă şi la prefacerea lor în carne de tun pe frontul imperialismului agresiv anti-sovietic.

Instaurarea regimului de democraţie populară a însemnat dispariţia din viaţa universitară din Cluj a urmelor trecutului de învrăjbire naţională. În prezent la Cluj funcţionează două universităţi. Există Universitatea „Victor Babeş", purtînd numele marelui savant bacteriolog romîn din Transilvania de la începutul acestui secol, universitate la care limba de predare este limba romînă. De asemenea funcţionează Universitatea „Bolyai" după numele marelui matematician maghiar din Transilvania din secolul al XIX-lea, care, concomitent cu Lobacevski, a creat geometria neeuclidiană. La această universitate, limba de predare este maghiară.

Ambele universităţi educă pe studenţii lor într-un spirit progresist, în spiritul frăţiei între popoare. Prietenia frăţească dintre studenţii de diferite naţionalităţi din Cluj se consolidează neîncetat.

Ca urmare a condiţiilor ce i-au fost create, universitatea „Bolyai" s-a dezvoltat neîncetat. Cifrele vorbesc în mod grăitor. În anul universitar 1949-1950, cursurile universităţii noastre erau frecventate de 1184 studenţi. În actualul an universitar avem un număr de 2062 studenţi. De asemenea trebuiesc menţionaţi studenţii care urmează cursurile fără frecvenţă. În anul trecut am avut 709 studenţi de acest fel, în vreme ce în anul 1950-51 numărul acestor studenţi nu era decît de 298.

Universitatea noastră îşi face un titlu de mîndrie în faptul că ridică an de an noi cadre de intelectuali proveniţi din rîndurile celor ce muncesc, oameni care în anii trecutului nu ar fi putut niciodată să păşească pragul unei instituţii de învăţămînt superior. Compoziţia socială a studenţilor universităţii noastre arată în modul cel mai convingător cît de largi sînt perspectivele deschise tinerilor doritori de învăţătură. Dacă în anul universitar 1948—1949 numărul studenţilor fii de muncitori era de 18,81 la sută, iar al celor de ţărani muncitori de 18 la sută, în prezent numărul studenţilor fii de muncitori este de 42 la sută, iar al celor de ţărani muncitori de 24 la sută.

În universitatea noastră se găsesc studenţi ca István Irina din anul II al facultăţii de filologie, care mai înainte a lucrat la fabrica „Varga Katalin" din Cluj, Vitos Zoltan din anul II al aceleiaşi facultăţi, care mai înainte a lucrat la Atelierele C.F.R.-Oraşul Stalin, Biro Rozalia din anul II al facultăţii de istorie, care mai înainte a lucrat la Centrala Telefonică Cluj, Sámson Viorica, anul I al facultăţii de istorie, care înainte a lucrat la fabrica „Herbák János" Cluj etc. Aceştia vor deveni intelectuali de tip nou, luptători hotărîţi pentru construirea socialismului în patria noastră.

Studenţii noştri au create condiţii pentru o temeinică însuşire a materiei predate, pentru o pregătire ştiinţifică la un nivel din ce în ce mai înalt.

Activitatea universităţii „Bolyai" se desfăşoară în strînsă colaborare cu universitatea „V. Babeş". Colaborarea între cele două universităţi este o expresie a colaborării frăţeşti existente astăzi între oamenii muncii de diferite naţionalităţi în toate domeniile de activitate. Sînt numeroase şedinţele de catedră ţinute în comun de cele două universităţi (catedra de chimie organică, matematică-fizică, botanică, drept penal etc.). Deseori se fac schimburi de cursuri. Astfel, la cursul de Istoria R.P.R., Ştiinţe naturale etc la universitatea „Babeş" au predat profesori de la universitatea „Bolyai", iar la universitatea „Bolyai" profesori de la universitatea „Babeş".

Colaborarea dintre cele două universităţi se manifestă şi în cadrul cercurilor ştiinţifice studenţeşti, ca de pildă în cadrul cercului de fiziologie animală „Pavlov". De asemenea se desfăşoară o vie activitate comună, culturală şi sportivă, activitate de natură să întărească colaborarea între studenţii celor două universităţi.

Succesele obţinute nu trebuie să ne autoliniştească. Mă refer atît la faptul că mai avem de îmbunătăţit multe aspecte ale procesului de învăţămînt în universitatea noastră, cît şi la faptul că trebuie să intensificăm munca de educare în spiritul internaţionalismului proletar a studenţilor noştri. Rămăşiţele claselor exploatatoare încearcă să folosească orice prilej pentru a putea da naştere unor manifestări de naţionalism şovin. Sporirea vigilenţei, lichidarea oricărei influenţe a duşmanului de clasă, nimicirea oricărei forme de prejudecăţi şovine —iată sarcini de mare răspundere a căror îndeplinire trebuie să o urmărim moment cu moment.

Astfel, vom întări colaborarea frăţească între oamenii muncii romîni şi oamenii muncii ai minorităţilor naţionale, colaborare care se manifestă cu putere crescîndă în focul muncii comune pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Salut fierbinte gazetei „Veac nou"

„Veac nou" organ al Consiliului General A.R.L.U.S. împlineşte astăzi zece ani de rodnică activitate.

În anii de la apariţie, „Veac nou" a popularizat cu înflăcărare marile realizări ale glorioşilor constructori ai comunismului, a oglindit politica consecventă de apărare a păcii dusă de Statul Sovietic.

Iubit de cititori, aşteptat cu nerăbdare de masele de oameni ai muncii din ţara noastră, „Veac nou" a militat pentru cimentarea mereu mai puternică a prieteniei poporului nostru cu marele popor sovietic, a înfăţişat sugestiv ajutorul multilateral acordat ţării noastre de marea Uniune Sovietică.

Oamenii muncii de cele mai diverse ocupaţii din patria noastră, muncitori, ţărani muncitori, intelectuali, cunosc mai bine cu ajutorul săptămînalului „Veac nou" metodele înaintate de muncă ale constructorilor comunismului, tezaurul experienţei sovietice multilaterale.

Gazeta a contribuit într-o măsură însemnată la răspîndirea în masele largi populare a ştiinţei, tehnicii culturii şi artei sovietice, cele mai înaintate din lume.

În paginile gazetei „Veac nou" cititorii au găsit o imagine cuprinzătoare a vieţii luminoase a oamenilor sovietici.

Tinerii cititori ai gazetei au avut posibilitatea de a cunoaşte mai bine viaţa şi realizările tineretului sovietic.

Gazeta „Veac nou" a luptat hotărît pentru continua îmbunătăţire a muncii organizaţiilor A.R.L.U.S.

Cu prilejul împlinirii a zece ani de la apariţie, colectivul redacţional al ziarului „Scînteia tineretului" trimite redacţiei gazetei „Veac nou" un salut fierbinte, urîndu-i noi succese în activitatea nobilă ce o depune pentru popularizarea realizărilor constructorilor comunismului, pentru dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie dintre ţara noastră şi Patria Socialismului victorios, apărătoarea păcii în întreaga lume.

★ ★

Vineri după amiază, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. din Capitală, a avut loc o adunare prilejuită de împlinirea a 10 ani de la apariţia gazetei „Veac nou".

Au fost prezenţi numeroşi cititori ai gazetei: din Capitală — muncitori, oameni ai ştiinţei şi artei, ziarişti, activişti ai A.R.L.U.S.-ului, studenţi.

A fost de asemenea de faţă E. N. Tihonov, reprezentantul permanent al V.O.K.S.-ului în R.P.R.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de dr. Iosif Bogdan, vicepreşedinte al Consiliului General A.R.L.U.S.

În numele Consiliului General A.R.L.U.S., acad. prof. Şt. Milcu a adus un călduros salut gazetei „Veac nou", cu prilejul a 10 ani de rodnică activitate.

A luat apoi cuvîntul tov. Victor Rusu, redactor şef al gazetei „Veac nou", care a vorbit despre activitatea gazetei în cei 10 ani de existenţă.

(Agerpres)

Nota guvernului sovietic adresată guvernelor Franței, Angliei și S. U. A.

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunțat în presă, la 29 noiembrie a.c. guvernele Franței, Angliei și S.U.A. au adresat guvernului sovietic, prin intermediul ambasadorilor lor la Moscova, note de răspuns la notele guvernului sovietic din 23 octombrie și 13 noiembrie a.c.

Textul notei guvernului Franței a fost publicat la 2 decembrie în presa sovietică.

La 9 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat ambasadelor Franței, Angliei și S.U.A. la Moscova nota de răspuns a guvernului sovietic.

* * *

„Guvernul sovietic confirmă primirea notei din 29 noiembrie a guvernului Franței, care este răspunsul la notele guvernului sovietic din 23 octombrie și 13 noiembrie a. c.

Guvernul sovietic ia act cu regret de faptul că guvernul Franței nu a considerat posibil să ia parte la conferință împreună cu celelalte state europene, pentru examinarea problemei securității colective în Europa.

Guvernul francez, după cum reiese din nota sa, nu a acceptat nici propunerea guvernului U.R.S.S. cu privire la convocarea unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, S.U.A., Angliei și Uniunii Sovietice pentru examinarea problemei restabilirii unității Germaniei și ținerii unor alegeri libere în întreaga Germanie, precum și a convocării unei conferințe pe întreaga Europă în scopul creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Guvernul Franței nu numai că a refuzat să participe la conferința pe întreaga Europă și să examineze propunerile prezentate de guvernul sovietic cu privire la securitatea colectivă în Europa, dar nici nu a prezentat din partea sa vreo propunere pentru asigurarea securității colective în Europa. Se știe de asemenea că guvernul Franței, împreună cu ceilalți participanți la blocul nord-atlantic, a acționat în așa fel încît să împiedice participarea la această conferință a altor state europene.

Astfel, guvernul Franței a adoptat o poziție care dovedește că el nu năzuiește să realizeze o înțelegere cu celelalte state europene cu privire la întărirea păcii în Europa și că împiedică crearea unui sistem eficace de securitate europeană.

În locul creării unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa, guvernul Franței se străduiește prin toate mijloacele să obțină ratificarea acordurilor de la Paris cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale și la atragerea ei în blocul nord-atlantic agresiv și în alte grupări militare ale unor state occidentale, îndreptate împotriva statelor iubitoare de pace din Europa. O asemenea politică duce la transformarea Germaniei occidentale într-un stat militarist cu toate consecințele primejdioase decurgînd din aceasta, fără a mai vorbi despre faptul că remilitarizarea Germaniei occidentale va face cu neputință unificarea ei într-un singur stat cu Republica Democrată Germană iubitoare de pace.

Atît în Uniunea Sovietică cît și în Franța și în alte state europene, refacerea militarismului în Germania occidentală nu poate să nu provoace temeri serioase pentru destinele păcii în Europa. Guvernul Franței nu poate să nu știe de asemenea că așa-zisele „îngrădiri" ale militarismului german și garanțiile pe hîrtie despre care este vorba în acordurile de la Paris, nu se bucură din motive lesne de înțeles de încrederea popoarelor din Europa.

Refacerea militarismului în Germania occidentală și crearea armatei vest-germane prevăzute în acordurile de la Paris sînt incompatibile cu planul de reducere generală a armamentelor, care este examinat în prezent în Organizația Națiunilor Unite. Ratificarea acordurilor de la Paris va duce la intensificarea cursei înarmărilor și va crea noi obstacole în calea realizării unui acord cu privire la reducerea armamentelor.

Guvernul U.R.S.S. consideră necesar să declare din nou că o asemenea poziție a guvernului Franței, care contribuie la restabilirea militarismului german, se află în contradicție flagrantă cu tratatul franco-sovietic din 1944 menit să împiedice o nouă agresiune germană și subminează în însăși baza ei importanța acestui tratat. Or, acest tratat nu are pentru Franța și securitatea ei o importanță mai mică decît pentru Uniunea Sovietică.

Această poziție a guvernului francez este de asemenea incompatibilă cu alte acorduri internaționale la care a aderat Franța, ca de exemplu acordul de la Potsdam îndreptat spre restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice și democratice și care exclude posibilitatea remilitarizării unei părți sau alteia a Germaniei.

Guvernul sovietic este de acord că pentru reușita unei conferințe în problemele europene de actualitate, inclusiv problema germană, este necesar să se contribuie la crearea unor condiții corespunzătoare, favorabile realizării unei înțelegeri între statele interesate. Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa care a avut loc la Moscova între 29 noiembrie și 2 decembrie, dovedește că din partea Uniunii Sovietice și a celorlalte state participante la această conferință există năzuința spre realizarea unei asemenea înțelegeri în interesul întăririi păcii în Europa. Pe de altă parte, refuzul guvernului Franței de a participa atît la o conferință pe întreaga Europă, cît și la o conferință a celor patru puteri în problema germană, nu dovedește cituși de puțin că și el ar nutri asemenea năzuințe. Încercările de a prezenta lucrurile ca și cum ratificarea acordurilor de la Paris nu ar împiedica reglementarea problemei germane pe calea tratativelor între puterile interesate, nu numai că nu corespunde situației reale, ci, dimpotrivă nu pot decît să inducă în eroare opinia publică. Acestea sînt subterfugii folosite astăzi în Franța și în alte țări pentru a adormi vigilența popoarelor.

De fapt însă, ratificarea acordurilor de la Paris care prevăd transformarea Germaniei occidentale într-un stat militarist și atragerea ei în grupări militare îndreptate împotriva altor state europene, va face lipsite de obiect tratative între cele patru puteri în vederea unificării Germaniei și va exclude posibilitatea realizării unui acord în această problemă. Ratificarea acordurilor de la Paris este necesară acelora care tind nu spre micșorarea încordării în relațiile internaționale, ci, dimpotrivă — spre continua sporire a acestei încordări.

În situația creată, cînd s-a ivit primejdia directă a reînvierii militarismului în Germania occidentală, slăbirea vigilenței popoarelor în fața primejdiei unui nou război în Europa este cu totul inadmisibilă. Ca răspuns la înfăptuirea remilitarizării Germaniei occidentale și la noua accentuare a agresivității politicii Franței și a statelor legate de ea în blocul nord-atlantic, Uniunea Sovietică și celelalte țări iubitoare de pace vor lua toate măsurile necesare pentru întărirea înarmării lor și pentru asigurarea securității lor. Uniunea Sovietică și celelalte țări iubitoare de pace sînt silite să întreprindă imediat tot ce este necesar pentru a opune forței armate crescînde a statelor agresive, care amenință menținerea păcii, o forță nu mai puțin puternică, precum și pregătirea lor pentru apărarea și pentru salvgardarea păcii. Planurile agresive ale Franței și celorlalte state ale blocului nord-atlantic împing spre o intensificare crescîndă a cursei înarmărilor. Prin aceasta, ele își asumă întreaga răspundere pentru consecințele actualei lor politici care este incompatibilă cu interesele păcii și duce la agravarea considerabilă a primejdiei unui nou război în Europa.

Poziția Uniunii Sovietice în legătură cu semnarea acordurilor de la Paris și cu situația creată în prezent în Europa este exprimată în Declarația comună a guvernelor U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania, adoptată la 2 decembrie la Conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. După cum se știe, guvernul Republicii Populare Chineze, care a participat la lucrările Conferinței de la Moscova, a declarat că este cu totul de acord cu Declarația Conferinței de la Moscova și o sprijină pe deplin.

Guvernul sovietic trimite guvernului Franței, împreună cu actuala notă, textul Declarației menționate.

În ceea ce privește problema austriacă, poziția Uniunii Sovietice în această problemă este exprimată în propunerile făcute la conferința de la Berlin a celor patru puteri și ulterior în notele respective ale guvernului sovietic. Se înțelege de la sine că ratificarea acordurilor de la Paris n-ar putea contribui la realizarea înțelegerii atît de mult dorite în problema austriacă între statele interesate și Austria.

Guvernul sovietic a adresat note similare și guvernelor Angliei și S.U.A.".

* * *

La nota guvernului sovietic este anexat textul Declarației guvernelor U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania, adoptată la Conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, la 2 decembrie 1954.

CE CRED EI DESPRE NOUL WEHRMACHT

WILHELM E.
Muncitor

— Să devin soldat? Dacă mi se va da armă o voi lua, dar direcția în care voi trage o voi chibzui singur. Nici pînă acum nu-mi pot reface ceea ce am pierdut în timpul bombardamentelor. Iar ceea ce am strîns cu atîta trudă, trebuie să se prefacă din nou în ruine? Adolf a pierdut totul, pînă la ultimul nasture de la pantaloni. Cancelarului federal — dacă va urma același joc — nu-i va mai rămîne nici atît.

SUZANNA K.
Comerciantă

Priviți rubrica economică a vreunui ziar. Industria grea începe din nou să-și sporească cîștigurile! Și ce va fi mai departe? Creșterea costului minimului de existență și a impozitelor. Poporul va trebui să plătească toate acestea. Și nu numai cu bani, ci și cu viața bărbaților și fiilor noștri.

Pretutindeni lucrează acum „serviciul de recrutări al lui Blank". El desfășoară o largă campanie în paginile presei, organizează „întîlniri" și „discuții" cu tineretul. Sarcina lui este de a pregăti pe tinerii germani pentru rolul de mercenari americani, de a le inspira ideea că noul wehrmacht se creează chipurile nu pentru război și nu va avea nimic comun cu armata hitleristă.

Cu toate acestea puțini sînt aceia care cred în născocirile fățarnice cu privire la „wehrmachtul democratic". Tineretul german știe de unde suflă vîntul. El nu poate fi înșelat cu o falsă dragoste de pace. Prea bine sînt cunoscute planurile criminale ale revanșarzilor de la Bonn. Tineretul german își ridică glasul împotriva politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale, împotriva agresivei „Uniuni a Europei Occidentale" și a Pactului Atlantic, împotriva renașterii wehrmachtului fascist. Tinerii patrioți germani resping acordurile militare de la Paris, se pronunță pentru reunirea patriei, pentru pace și asigurarea securității în Europa. Această mișcare unește cele mai largi pături ale tineretului, tineri și tinere cu diferite concepții, membri ai diferitelor organizații de tineret.

„Nimeni nu poate să ne ceară să tragem în tovarășii noștri care trăiesc în Germania răsăriteană". „remilitarizarea duce la război", „noi nu vrem să fim soldați ai wehrmachtului". — aceasta este răspunsul pe care îl dă tineretul din Germania occidentală acaparatorilor de carne de tun din „serviciul lui Blank".

Aceleași cuvinte răsună de ecori în paginile ziarelor și revistelor de tineret din Germania occidentală. Chiar și în paginile presei burgheze pătrunde acest glas. Astfel, săptămînalul catolic de tineret „Michael" publicînd declarații ale cititorilor săi, a fost nevoit să dea declarații de acest fel, de pildă: „Eu sînt împotriva serviciului militar. — a declarat tînărul vînzător Arno Topowen. — deoarece consider că crearea armatei duce la război".

Foarte caracteristice pentru atmosfera ce domnește în rîndurile tineretului din Germania occidentală sînt răspunsurile primite de corespondentul revistei de tineret a sindicatelor din Germania occidentală, „Aufwerts", pe care le publicăm astăzi împreună cu fotografiile autorilor lor.

ULRICH N.,
student

— Lăsați-mă cu întrebările voastre despre serviciul militar. Priviți ruinele ultimului război care se văd pretutindeni. Oare aceasta este puțin? Cunoașteți zicala: cine și-a fript degetele, fuge de foc. Iar noi ne-am fript degetele temeinic. Dacă politicienii care ne dăruiesc wehrmachtul și-ar îmbrăca ei înșiși pantalonii soldățești atunci i-aș primi și eu cu plăcere!

HERMAN ȘT.
linotipist

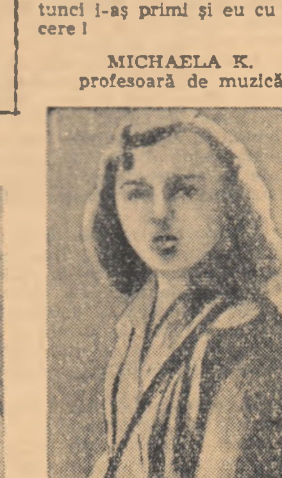
— A fi soldat? Pentru cine? Poporul german nu a fost întrebat dacă are nevoie de soldați. Ce va ieși din asta? Prăbușirea totală.

HERMAN R.
practicant

— Mă întrebați dacă vreau să devin soldat? Numai atunci cînd vom fi un popor unit și liber...

MICHAELA K.
profesoară de muzică

— Eu sînt principial împotriva reînarmării deoarece aceasta duce la război. Adenauer nu trebuia să semneze tratatele fără aprobarea poporului. Lui i se adresează cuvintele „Cine ridică sabia, de sabie va muri".

Cea de a 10-a aniversare a Tratatului de alianță și asistență mutuală dintre U. R. S. S. și Franța

Adunarea reprezentanților vieții publice din Moscova

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: Poporul sovietic a sărbătorit cea de a 10-a aniversare a Tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză.

La 10 decembrie a avut loc o adunare a reprezentanților vieții publice din Moscova, consacrată acestei date memorabile. Adunarea a fost organizată de Comitetul Sovietic pentru apărarea păcii, Consiliul Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, Asociația Unională pentru relațiile culturale cu străinătatea, Academia de Științe a U.R.S.S., Uniunea Scriitorilor sovietici, Comitetul Antifascist al femeilor sovietice, și Comitetul Antifascist al tineretului sovietic.

La adunare au participat peste 2.000 persoane — fruntași din industrie și agricultură, oameni de știință, scriitori, studenți, maeștri ai artelor. Ei s-au adunat aici pentru a sărbători această importantă dată în istoria celor două popoare, pentru a transmite cuvinte de salut și prietenie poporului Franței, tuturor patrioților francezi care luptă pentru independența națională și securitatea patriei lor.

Asistența a salutat cu aplauze furtunoase, prelungite, apariția în prezidiu a conducătorilor Partidului Comunist și Guvernului Sovietic: N. A. Bulganin, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, N. S. Hrușciov, N. M. Șvernik.

La adunare au fost de față domnul Louis Joxe, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Franceze în U.R.S.S.; personalul ambasadei franceze; șefi și membri ai reprezentanțelor diplomatice acreditați la Moscova; scriitorii francezi Louis Aragon și Elsa Triolet; reprezentanți ai presei sovietice și străine.

Adunarea reprezentanților vieții publice sovietice a fost deschisă de N. M. Șvernik, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică.

Se dă cuvîntul președintelui Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., A. M. Puzanov, care prezintă raportul „Cea de a 10-a aniversare a Tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză".

În cadrul adunării au rostit cuvîntări academicianul V. V. Vinogradov, D. P. Smirnova, muncitoare la combinatul de țesături de bumbac „Triohgornaia Manufaktura", scriitorul I. G. Ehrenburg, scriitoarea I. A. Karavaeva.

La adunare a luat de asemenea cuvîntul V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

SESIUNEA ADUNĂRII GENERALE A O. N. U.

In Comitetul Politic

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 decembrie, Comitetul Politic a terminat examinarea problemei coreene. Ultimul a luat cuvîntul în cadrul discuției generale reprezentantul U.R.S.S., I. A. Malik, care, bazîndu-se pe fapte concrete, a arătat că reprezentanții S.U.A. și Angliei, precum și alți cîțiva delegați care se pronunță împotriva reluării tratativelor cu privire la rezolvarea pașnică a problemei coreene, denaturează poziția U.R.S.S., R. P. Chineze și R. P. D. Coreene la conferința de la Geneva.

I. A. Malik a precizat încă odată poziția Uniunii Sovietice în problema unificării pașnice a Coreei și a ținerii unor alegeri libere pe întregul teritoriu al Coreei sub o supraveghere internațională eficace.

Reprezentantul Uniunii Sovietice a subliniat încăodată că problema coreeană poate fi reglementată numai prin tratative cu participarea largă a țărilor interesate pe picior de egalitate, fără nici un fel de condiții prealabile.

Cînd Comitetul a trecut la discutarea rezoluțiilor propuse, reprezentantul Uniunii Sovietice a declarat că delegația sovietică nu insistă să fie pus la vot proiectul ei care recomandă convocarea în viitorul apropiat a unei conferințe cu participarea țărilor interesate pentru continuarea tratativelor în problema coreeană. I. A. Malik a spus că Uniunea Sovietică va sprijini rezoluția Indiei la care delegația sovietică a propus un amendament. Acest amendament prevede scoaterea din proiectul de rezoluție indian a acelui punct în care se propune să se ia notă de raportul vădit tendențios și neobiectiv al „celor 15" asupra conferinței de la Geneva, care prezenta în mod unilateral pozițiile participanților la conferință în problema coreeană.

La insistența țărilor care au luat parte la intervenția din Coreea și cu toate obiecțiunile reprezentanților U.R.S.S., Indiei și ale unei serii de alți delegați, Comitetul a hotărît să pună mai întîi la vot nu rezoluția indiană, care a fost prezentată anterior, ci rezoluția „celor 15".

Cînd această rezoluție a fost pusă la vot, punctele în care se vorbește despre principiile O.N.U. și în care se arată că acordul de armistițiu din Coreea trebuie să rămînă în vigoare pînă la realizarea unui acord definitiv, exprimîndu-se de asemenea speranța că în curînd va deveni posibil să se înregistreze un progres pe calea unificării Coreei prin mijloace pașnice, au fost adoptate în unanimitate. Punctul care aprobă raportul unilateral al „celor 15" asupra conferinței de la Geneva a fost adoptat cu 46 de voturi contra cinci (U.R.S.S., R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă, Polonia și Cehoslovacia) și opt abțineri (India, Indonezia, Iugoslavia, Birmania, Afganistan, Siria, Arabia Saudită și Yemen). În ansamblu, rezoluția a fost adoptată cu 50 voturi. Delegațiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Poloniei și Cehoslovaciei au votat împotriva rezoluției, iar delegațiile Indiei, Birmaniei, Arabiei Saudite și Siriei s-au abținut de la vot.

Cel de al doilea proiect de rezoluție prezentat de delegația sovietică, care prevede desființarea așa-zisei Comisii O.N.U. pentru unificarea și refacerea Coreei, a fost respins cu majoritate de voturi.

Impotriva acțiunilor agresive și a atacurilor piraterești

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din 9 decembrie a Comitetului Politic Special, delegația Uniunii Sovietice a prezentat spre examinare Comitetului, care discută problema „Cu privire la acțiunile agresive împotriva R. P. Chineze și la răspunderea ce revine forțelor maritime militare ale S.U.A. pentru aceste acțiuni", următorul proiect de rezoluție:

„Adunarea Generală, luînd notă de faptul că în ultima vreme, ca urmare a încetării războiului din Coreea și a restabilirii păcii în Indochina s-au creat condiții favorabile pentru reglementarea celorlalte probleme nerezolvate și pentru slăbirea continuă a încordării internaționale; constatînd cu îngrijorare că în zona insulei Taivan și a mărilor Chinei se semnalează acțiuni agresive din partea unor forțe armate controlate de Statele Unite, acțiuni care se manifestă prin atacuri armate neprovocate asupra orașelor și regiunilor de coastă ale Chinei transformînd această zonă într-un nou focar de război și reprezintă o primejdie gravă pentru pace; stabilind de asemenea că forțele armate care își au baza în zona sus-menționată săvîrșesc atacuri piraterești în largul mării asupra vaselor comerciale ale diferitelor țări, capturează aceste vase și folosesc violența față de membrii echipajelor lor, condamnă aceste acțiuni agresive care primejduiesc pacea și securitatea în Extremul Orient și recomandă guvernului Statelor Unite, care poartă răspunderea pentru situația creată în această zonă, sa ia măsurile necesare pentru încetarea acțiunilor agresive sus-menționate, precum și a atacurilor piraterești împotriva vaselor comerciale ale diferitelor țări".

Incercări nedibace de a apăra pe spionii americani

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 decembrie a avut loc o ședință plenară a Adunării Generale a O.N.U., în cadrul căreia a fost examinată recomandarea Comitetului General de a se include pe ordinea de zi a sesiunii o nouă problemă propusă de Statele Unite: „Plîngere împotriva arestării și deținerii în închisoare a personalului militar al Națiunilor Unite, prin încălcarea acordului de armistițiu din Coreea".

La discutarea recomandării Comitetului General, primul a luat cuvîntul reprezentantul S.U.A., Lodge.

Ca și în Comitetul General, Lodge a încercat, în pofida faptelor, să prezinte chestiunea spionilor americani prinși asupra faptului în R. P. Chineză, și condamnați în conformitate cu codul penal al R. P. Chineze, ca și cum aceste persoane nu s-ar fi îndeletnicit cu spionajul și ar fi fost doar „militari din trupele O.N.U.", iar arestarea lor ar constitui o încălcare a acordului de armistițiu din Coreea. Reprezentantul U.R.S.S., I. A. Malik, a declarat că delegația Uniunii Sovietice obiectează împotriva aducerii problemei spionilor americani în discuția Adunării Generale, pornind de la faptul că această problemă n-are nimic comun cu țelurile și sarcinile Națiunilor Unite.

Datele, dovezile și faptele stabilite pe bază de documente, a continuat Malik, confirmă întru totul că toți cei 13 spioni americani s-au făcut vinovați de a fi încălcat în mod ilegal frontierele Chinei, de a fi venit în China pe bordul unor avioane americane cu scopuri criminale. S-a confirmat că misiunea lor era de a organiza spionajul, de a strecura agenți, de a menține legătura cu ei, de a evacua pe căi ilegale agenți ai serviciului de spionaj american de pe teritoriul Chinei și de a pregăti rămășițele bandelor ciankaișiste în vederea unei răscoale armate

Este de asemenea în afara oricărei îndoieli că prin aducerea problemei spionilor americani în fața Organizației Națiunilor Unite se urmărește să se stîrnească zarvă în jurul acestei chestiuni, să se pornească o campanie de calomnii și născociri împotriva Republicii Populare Chineze și, în acest fel, să se abată atenția de la acțiunile agresive care au fost comise și se comit în prezent în Extremul Orient împotriva Republicii Populare Chineze.

În lumina tuturor faptelor și împrejurărilor expuse mai sus, delegația Uniunii Sovietice a votat în Comitetul General împotriva includerii pe ordinea de zi a sesiunii actuale a Adunării Generale a problemei privind pe spionii americani condamnați în China. Din aceleași motive ea obiectează împotriva includerii acestei probleme pe ordinea de zi și va vota împotriva aprobării recomandării Comitetului General.

Cu majoritate de voturi, Adunarea Generală a aprobat recomandarea Comitetului General cu privire la includerea plîngerii americane pe ordinea de zi a sesiunii. Împotriva acestei hotărîri au votat delegațiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Poloniei și Cehoslovaciei. Delegațiile Indiei, Indoneziei, Birmaniei și Siriei s-au abținut de la vot. A fost de asemenea aprobată recomandarea Comitetului General de a se începe discutarea acestei probleme direct la ședințele plenare, fără a aștepta să treacă cele șapte zile de la includerea ei pe ordinea de zi, după cum prevăd normele de procedură ale Adunării Generale. Delegațiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Poloniei și Cehoslovaciei au votat împotriva acestei recomandări. Opt delegații (Afganistan, Birmania, Egipt, India, Indonezia, Arabia Saudită, Siria și Iugoslavia) s-au abținut de la vot.

Apoi a început discuția generală, la care au participat reprezentanții S.U.A., Columbiei și Suediei. Delegatul S.U.A. a repetat pentru a treia oară argumentele sale lipsite de temei, pe care le-a mai dezvoltat în Comitetul General și în primul discurs din Adunarea Generală.

După terminarea ședinței plenare, s-a anunțat corespondenților de la O.N.U. că delegația S.U.A. retrage harta parcursului avionului doborît, difuzată de ea și roagă a nu se referi la aceasta și că în ziua următoare această hartă va fi înlocuită cu alta (probabil, după părerea delegației americane, una mai „verosimilă").

Să înceteze teroarea împotriva patrioților iranieni!

Citesc și urmăresc cu interes știrile care oglindesc evenimentele internaționale. M-au zguduit profund știrile care vorbesc despre actele de teroare, inumane, pe care banda Șah-Zahedi, vîndută imperialiștilor americani, le săvîrșește în Iran.

Ceea ce se petrece în Iran m-a convins odată mai mult că acolo unde se amestecă și comandă diplomația S.U.A., unde hrăpăreții monopoliști americani își înfig colții — nu poate exista libertate și că oricine se ridică la luptă pentru independența țării este amenințat să fie răpus în mod barbar. Ne aducem aminte cu toții de evenimentele petrecute în Guatemala, de intervenția brutală a imperialiștilor americani în treburile interne ale acestei țări care a dus la răsturnarea guvernului Arbenz. După cum se știe la cîrma Guatemalei se află în prezent omul Wall-Street-ului, Castillo Armas care a dezlănțuit o cruntă teroare împotriva elementelor democratice.

În Iran, cînd au văzut că guvernul Mosaddîc a inițiat o serie de reforme care loveau în interesele trusturilor americane și engleze, imperialiștii străini au început să uneltească. Rezultatul ne este cunoscut. Guvernul Mosaddîc a fost răsturnat și înlocuit cu altul condus de Zahedi. Acest trădător și banda lui a pus țara la mezat companiilor petrolifere anglo-americane. Totodată se pregătește participarea Iranului la combinațiile agresive puse la cale de S.U.A. în Orientul Mijlociu.

Zahedi se dovedește a fi un executant docil al ordinelor imperialiștilor străini. Din prima zi de guvernare, pentru a înăbuși glasul maselor, el a dezlănțuit o adevărată campanie teroristă împotriva patrioților iranieni. Banda ticăloasă a lui Zahedi a schingiuit și ucis fără nici un temei numeroși oameni cinstiți care-și iubesc patria, poporul. Au căzut eroic străpunși de gloanțe, înfruntînd moartea cu strigătul „Trăiască poporul!", colonelii Mobaseri, Namim și Giamck, maiorul Vezirian, locotenentul Afrasteh, inginerul Morteza Keivan și mulți alții. Au fost întemnițați și supuși torturilor tinerii Afkari și Kalantari — unul șef al delegației iraniene la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la București și celălalt șef al delegației iraniene la cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului.

Cu fruntea sus, cu credința fermă, de nezdruncinat că în cele din urmă cauza poporului iranian va învinge, tinerii patrioți iranieni au înfruntat și înfruntă plutoanele de execuție.

Teroarea sîngeroasă dezlănțuită de guvernul Zahedi nu va putea înăbuși lupta patrioților iranieni împotriva înrobirii țării imperialiștilor anglo-americani, pentru pace, libertate și independența națională.

Poporul iranian va răzbuna pe fiii lui credincioși. Asasinii nu vor scăpa de pedeapsă!

Împreună cu milioanele de oameni, de tineri iubitori de pace din întreaga lume care înfierează fărădelegile guvernului iranian, eu cer cu toată hotărîrea:

Să fie oprită mîna călăilor!

Să înceteze teroarea sîngeroasă împotriva patrioților iranieni!

Corespondent
BRINZAN ARISTICA

Finala Campionatului R. P. R. de șah

În aula Bibliotecii Centrale Universitare s-a desfășurat vineri seara cea de a 14-a rundă a finalei campionatului R.P.R. de șah.

În partida cu Bălănel, care avea negrele, Suta a comis o greșeală în jocul de mijloc, pierzînd calitatea și doi pioni. În această situație el a continuat cu puține mutări și la mutarea 26 s-a recunoscut învins. După o luptă dîrză, în care acțiunile de atac s-au succedat de o parte și de alta, Soos s-a salvat prin șah etern în partida cu I. Szabo, care la un moment dat cîștigase calitatea. Arbitrii au consemnat un rezultat de remiză. Costea a obținut o nouă victorie, întrecîndu-l pe Nacht care n-a putut să pareze un atac la rocadă și a cedat la mutarea 33. Mititelu a pierdut partida cu G. Alexandrescu, iar Rădulescu și Ghițescu au convenit la remiză.

Ciocîltea are calitatea și un pion în plus la întrerupere în partida cu Samarian, iar partida Radovici-Seimeanu s-a întrerupt cu material egal. Troianescu stă mai bine la Halic într-un final de turnuri și pioni.

Comemorarea pictorului Barbu Iscovescu și a poetului D. Th. Neculuță

Academia Republicii Populare Romîne a comemorat vineri seara în cadrul unei ședințe pe pictorul revoluționar Barbu Iscovescu de la a cărui moarte se împlinesc 100 de ani și pe poetul revoluționar D. Th. Neculuță de la a cărui încetare din viață se împlinesc 50 de ani.

Despre viața și opera pictorului Barbu Iscovescu, a vorbit acad. P. Constantinescu-Iași. Apoi a luat cuvîntul poetul Mihu Dragomir care a vorbit despre viața poetului D. Th. Neculuță.

Conferințele au fost ascultate cu mult interes.

(Agerpres)

SPECTACOLE

SÎMBĂTĂ 11 DECEMBRIE 1954

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu:** Cei trei muschetari; **Elena Pavel:** Epava din largul mării; **Miorița:** Circul; **Slavia:** Republica, București, Înfrățirea între popoare, **Libertății:** Chibritul suedez, Turnul fecioarei; **Alex. Sahia:** Zilele minlei; **Maxim Gorki:** Beethoven; **Vasile Roaită:** Asaltul fortului din munți; **Gh. Doja, Ilie Pintilie:** Locotenentul lui Racoczi; **Lumina:** Prieteni credincioși; **Victoria:** Ordinul Anna; **Arta, Popular:** Hamlet; **M. Eminescu:** Răzbunarea; **Tineretului:** Circul; **Alex. Popov, Moșilor:** Fanfan la Tulipe; **8 Martie:** Slugă la doi stăpîni; **Olga Bancic:** Școala curajului; **Donca Simo:** Cîntec despre om; **23 August:** Iulius Fucik, Vineri 13; **Unirea:** Într-un port îndepărtat; **Constantin David:** O noapte la Veneția; **Munca:** Descoperire misterioasă; **Aurel Vlaicu, Rahova:** Suflete zbuciumate; **Flacăra:** Profesorul Fabre; **N. Bălcescu:** Scanderbeg; **Cultural:** Viața în citadelă; **8 Mai:** Agentul nr. 13; **Volga:** Clochemerle; **1 Mai:** Fiica regimentului; **T. Vladimirescu:** Scrisoarea cifrată; **Gh. Coșbuc:** Reîntoarcerea victorioasă; **Boleslaw Bierut:** Examen de maturitate.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.